

Absaloms treur-spel : vertoont in Januarius, anno 1620 op de Brabandtsche Camer ghenaemt 't Wit Lavendel, uut levender jonst, op't spreeck-woordt: Hoochmoet komt voor den val

<https://hdl.handle.net/1874/35655>

BM
II, B, 52

De tyd en heeft noyt weghgenomen

Den naam en 't overschot der vromen

So blinckt hun deugt voor iedereen.

Want nadat zy zijn overleën

G. S M I T
A B S A L O M S
T r e u r - S p e l /

Vertoont in Januarius /

A N N O 1620.

Op de
Brabandtsche Camer

Ghenaemt 't VVit Lavendel,

VVT LEVENDER IONST.

Op't spreeck - woordt :
Hoochmoet komt voor den val.

't Amstelredam,

Shedruckt by IORIS VESELER, woonende by de
Zuyder-Kerk inde HOPE. Ao. 1620.

LVST-DICHT,

TER EEREN

Vanden deught en Const-lievenden

GARBRANT SMIT.

DE destē Rijcke-reen staech vvack'ren de ghedachten,
Mits recht bedenckēd' hoe 't spits mijns *vernufis* gehoor
Aennemich smaecken 't meurgh van't geen my quam ter oor,
Door een wiens *leuchts* geteucht teucht van *Minerfs* geslachten.

Den *David* hy uytbeelt, den *Absalom* met crachten,
Den *Ioab* met zijn *Heyr* (speel-vvys op't selve spoor)
Manhaft verthoonen hun, soo dat het sinne-Koor
Mijns sins gtaeg yvrig haect, zyn const waerd hoog te achtē.

Of *Moom* al spottich grynst, die nimmer is vernoecht,
Ia tegen't schoonste schoon, en 't brave braefite vvroecht,
Syn doent is yd'le vvaen, zyn blyc, zyn *Weet-niets* baecken.

Dus foey ic *Moom's* ghebroet vol van berisps verstandt,
'T vvaer best hun eerst de Pen ghenomen inde handt
En lieten 't *schimpen* totzy 't condēn beter maecken.

G. G. *Wie faelt mach keeren.*

Aen

D'eeruvaerdighe Kunst - lievende

Hoofden oft Regeerders

Der

Brabandtsche Reden-rijck Camer,

Ghehaemt

't W I T L A V E N D E L.

Chtbare Konst - lievende
Hoofden, voor V E. ick dit
 mijn, maer toegeeygende
 Treurspel aen 't *Vit Lavendel* V E. op drage, daer
 by biddende en betrouwende V E ghy dit altijt voorstaen sult,
 'twijl menighe gespitste feny nige tongh,
 het garen anders op draghen sou dan als
 het is. Daerom heb ick het laten drucken,
 op dat yeder het mach leten diet vertoont
 hebben ghesien, en het ten besten nemen
 voor 'tghene dattet is. Dus vvat voort de

(?) 2

Moom

Muom hier van brouwen sal , sal ic de tijt
doen slijten. Dan V E. vvil ick het als be-
velen , en het ten goeden neemt dat ick so
stoutelijck tot V E. schrijve. Dan de Heere
vviens kracht het al vermach , vvil V E.
'tsaem behoeden. *Vale in Amstelredam-*
den eersten dach van Ianuarius, 1620.

V E. Allen ghevillighen Dienaar

G. S M I T.

Inhout van dit teghenvvoordich Spel.

Teerste Deel verthoont ons / hoe Absalom rontom met de Oudste Israels verraet besproken heeft / daerom hy Verspieders sent / wanneer sy hooren Wasupnen / pe der hem voor Coninck uptoopen moet : Daerom vraget hy beverniß verlof aē sijn Vader / om God's dienst te doen tot Hebron / waer hy gekroont wort van d' Oudsten die hem nae Jerusalem voeren / daer over David vluchten moet / en wort van Simei ghespott van Siba spijns ghebrocht.

Tweede Deel / David verhouthem inde woe stijn / onderwyl door Achitophels raedt / beslaept Absaloms sijns Vaders Spijven. Achitophel raet hy dat hy selfs op trecken soude teghen David / dan wordt niet ghe daen / maer Husayes raet gehouden / wat rom Achitophel mistroostich vertrect na sijn stadt Silo. Husai lept sijn raet tegen de Priesters / om David te leggen. Een Maecht gaet daerom ijt / om het te legge Ahymas en Jonathan / die haer verschuplen achter de Fontepn Rogel / dan worden van een Jongen belijntert.

t Derde Deel / Absalom het verstaen hebbende van de Jongen / doet Jonathan en Ahymas na jaghien / die worden verborghen van een vrouw in een drooghen Put met goet overghedeckt / en niet ghevonden. De schrikkelijke doot Achitophel David verneemt Husayes raedt / daerom trekt hy over de Jordaeen by de Ammonijtschen Coninck / die met Barsilai hem en sijn volk spijns beschickt : Absalom trekt met Israel op.

't Vi erde ende 't laetste Deel / Joab treckt met
David's knechten op teghen Israël / die worden
verslagen : Absalom doort haestich vluchten ver-
hanckt hem met sijn lanck hary in een dicken
Eyckenboom ; sijn Duyf loopt onder hem wech/
waerom hy wordt doorstreeken van Joab : Da-
vid om sijn doodt lich versteect van droefheydt/
dan Joab hem raedt weer uyt te komen niet het
volck vriendelick te spreken. David sent stil tot
Amasa / dat hy Juda bespreken soude / dat sy hem
inhalen belooft hem sijn Velt-Hoofdman te wesen
als gheschiet : David wort inghehaelt / na dat hy
afscheydt neemt van Sobi en Barsillai. Simei
bidt om vergiffenis / Nephiboleth beklaecht sijn
onschult.

U Alderslechtsten, niet vvaert ghenoemt een Ry-
mer : Maer u dienstvwilligen Dienaer,

G E R B R A N T S M I T,

Volcht de Deucht,

SONNET.

Comt nu Beminders vande *Reden-rijcke Tale* ;
En siet op't *Wit Tooneel*, hoe dat daer *Absalom* speelt
In Const van Rymery , nae't leven af-ghebeelt :
Ghy sult (oordeelt mier vvel) hier u ghenoegen halen ,
Soo ghy van vvetens-trap u kennis neer laet dalen ,
Soo vint ghy dat dit vverc u vvys heyts-borne teelt :
Maer soo veer *Momes* tongh u vvil en keur ontsteelt ,
Vrees ic dat ghy door nydt sult als onvvetent dvvalen :
Ic bidd' neemt mier eens acht op d'uytghedruete sin
Van't moedich geyl opset, en onbegaeftde Min ,
Die *Absalom* een Soon zyn Vader stelt voor oogen :
Leest met aendacht dit Dicht, ghy vint op styl en maet ;
Wie sonder Godt of recht tot lust hem leyen laet ,
Vint hem ten lesten noch in eyghen vvaen bedroogen .

Rijckdom baert sonde.

C. FELBIER.

Personagien van't Spel.

David Koninc van Iuda en Israël.	Cufsy.
Absalom.	Een Vrou of Boerin.
Salomon.	Een Maecht.
Ioab <i>Kelt-Hooft-man.</i>	Achitophel.
Abysay.	Amasa.
Itay David's vriend.	1. en 2. d'Outste van Hebron.
Husay den Arachyter.	Iongen oft Schilt-knecht.
Sadoc Priester.	Siemey.
Abiathar Priester.	1. 2. en 3. Byvvijf.
Ionathan een Priesters Soon.	Soby Koninck der Amoniten.
Ahimas mede een Priesters soon.	Barfilay.
Mephiboseth een creupel.	Chimeham.
Siba.	De Wachter.

Stomme Personagien.

Twee Duyvels, een met een Svvaert,
en een met een stric.
Ghevveten, een magre Vrou.
Stomme Travvanten.

Ghy Leser die dit leest/ en Gypmery verstaet/
Soo ghy hier vinden mocht wat fouten in het Drucken/
Ten rasten dat ghy kunt het seifde overslaet/
En dencken alst ghebeurt/ de best het kan mislucken.

IORIS VESELER.

EERSTE DEEL;

Eerste Bedrijf.

Absalom, met zijn Trawanten.

Absalom,

Ge hoogh loopt dit gedacht veranderlyck van sin /
Want ic mijn waerder acht/ ja grooter als ick bin,
Om dat dit hert benaut tot ruste is ghecomen/
Daerom tgemoet weer heeft yet trotsig boozgenome.
Al oft mijn Vader neemt myn in ghenade aen/
Nochtans so soect dit hert hem stoutlyck te verraen.
Wits dien myn asem gaeyt/niet dan na hobaerdyen/
En ick een anders staet niet wil noch nimmer lpen.
Want of den Coninck sturs/mijn Broeder was de naest
Die nemen sou de Croon en Cepter met der haest/
Om brommen overt Landt/het welck niet sal gheschieden/
Want dees tongh selver wil en sal Isrel ghebieden.
Waerom vertoef ick dan/en doe niet tgheen myn baet/
Dat is/ voorsichticheyt van myn bestemt verraeft:
Gheen verraeft ist voor myn/want ick myn luck moet maken
Cer dat myn Vader doet myn Broer de Croon ghenaken:
Want Salemon hy lieft/die van myn wort benijde/
Om dat zijn nens-wijsheyt so stil den Cepter vrijd/
Die vanden Coninck is hem toebeeloost met Eeden/
Maer hebben ick die sal/ t'sp niet cracht oft met reden/
Hoewel tgheen reden waer dat ickse crijghen sou/
Nochtans met loos belept verbzeek ick mynne trou/
En sien hoe ick het maeck om het Rijck te verwerven/
Al wist ick datmen sou dees hals daer noch om kerven/
Ick lieter het niet om/ mijn waer gheen grooter pijn
Als dat myn Broeder plomp/ons Coninck soude zijn:
Te bughen onder hem/can nu noch nimmer wesen.
Dus best volgh ick mijn sin/dat sonder pers te vresen/
Endoen het gheen tgchedacht nu wijslijck heeft bedocht.
Daerom ick ruste niet/voor d'wytcomst is ghewrocht:
Dus ghy Helden vyftich/mijn Edelen Trawanten/
Hoe bralt myn Isrel up voor goet aen allen canten/
Want als sy comen t' Hoof/ick haer daer steets verwacht
En gheven heur het recht als ick het selver acht.

Mits vriendlyck is mijn tongh/ daer ik haer hert me winnen?
So ich voor secker weet sy Absalom beminnen.
Waerom soud' ich dan niet doen 't gheen mijn ziele pooght ?
Dat is te sitten rijk op Judae's stiel verhooght/
Dus sende ich u dyp om d' Istaenzen palen/
En wilt ghebieden haer: Wanneer sy hooren talen
Het Basynnen gheclank dat 't dan roepen om
Absalom ons Coninck is ghecroont tot Hebröm/
En dit Trompet gheschat laet morghen Middach clincken/
Op dat myn Dader grys/ dan mach voor Israel stincken:
Hoorts myn ghebieden noet na alles al u set/
Op dat myn upcompt trots int laest niet wort belet.
De diensten die ghp doet/ ich hier na sal vergelden/
Wanneer men myn gheeroont voor Coninck dan sal melden.

Amsa.

Mel aen grootmoedich Vorst/ cloek sal ich met manhaft
Dervord'ren uwen staet/ opbrenghen die met crast:
Want waerdich is u Hoofd/ om bzaef dat op te proncken
Daer laten eenen Croon van Gouden omme vouchen/
Mits uwe schoonheyt schoon dat toebehoozt alleen:
Want uwe Edel Stam daer toe heeft dubbelt reen/
Als van u Moeder zo/ gheteellet up den bloede
Des Gesier Coninck trots, Waerom so staet het hoeden
Van Jacob mi alleen op u/ o grooten Held!
Doch pder schricken sal daermen u Name melt:
Mits ghp de gherien zit/ die nimmer leeft in vreesen/
Maer staech by't stryden cloek betracht u hert te wesen :
Waerom w Prins soo doen/ als hebben wi verstaen/
Op dattet overal tot uwer eer mach gaen, Binné met noch 2 andere

Absalom.

Moedighe Crawanten/wat dunckt u van myn seggen ?
Heest myn verstant niet wel het weten t' overleggen ?
Want d'outste van Hebröm ich hebbe aen myn hant/
Die sullen Croonen myn/ als Coninck over t' Lant:
Mits dit haer Wenschen is/ dat ik als Vorst regheeren/
Waer voor dat myn noch moet de gantsche Werelt eeran,
Dus ich na binnen tree/ en bzaech bevrinst verlost/
Op dat ik so bedziegh den Coninck met het hof.
En als ik heenen ga/ so sult ghp t'samen volghen/
Dan neemt wyp meer volck me/ al wetens onverbolghen
Piet wat ons saecke is/ dat schaet niet dus dat cost/
Want eer myn hert niet wort van't verlangen verlost.

Binnen al t'sam.

Eers

Eerste Deel, tweede Bedrijf,

David in zijn Heerlijckheyt, Salemon, Travanten.

David.

Hoe vast sit ik beclipt op Israels Stoel verheven/
En Iudaes Cepter rjck in dees hant is ghegeven/
Piet om myn waerdichept/dat ickse waerdich ben/
Maer onsen Sebaoth myn daer voor waerdich ken/
Die my gheuomen heest vant hoeden arm der Schapen/
En gun my dat ick voer voor Jacobs rjck de Wapen.
Daerboven hy noch al my meer ghenade doet :
Dat is dat voor myn schickt den Philisteen verwoet.
Soo oock den Amonijt met Moab voor myn vluchtet/
En in myn glori groot hy dichtwils hem versuchtet/
Want ghy myn Troon bewaert/dat sy niet vallen can
Al lachder moedich voor thien dypstmael dysent Man :
Midts ghy veel stercker zyt als al des Wereldts Rycken.
Daerom is by u kracht gheen krachten te ghelycken/
En dees macht dichtwils heest myn voor de doot bewaert
Als ick most vluchten banch voor Saul onververt/
Want mede ick verbaest den Kreus ging teghen vechten/
Soo wenden ghy myn hant dat ick hem neder slachten
En sloech hem af den kop/al met sijn eyghenswaert :
Waer van dat was u kracht alleen de eere waert/
Want myn hant het niet dee dan machtich u bestieren/
Dat onder aertsich hy ter hellewaert most swieren.
Op lof die ons helpt/en ons Landen versterkt/
Want Iuda ghy bewaert niet al wat voor ons werkt.
Ghelyck den Syboniter Israels last most draghen/
Als in Egypten droef waren ons Ouders plaghen :
Daer af ghy Jacob hulpt/door Moses iwen knecht.
Soo waer wy laghen neer ghy ons hebt opgherecht/
En oock wy vielen niet/dan vryl dooz onse sonden :
Noch hebben wy onwaert dit schoonen rjck ghevonden :
Midts dien u goethept siet op u beloofden bande/
Dat wy besitters zyn vant schoon beloofde Landt.
Daerom den Edom moet met synen p's'ren mueren
Schrikende syn tochthepz voor onsen komst astueren :
Hoe wel den berghen Sepr beklift staen hooch en vast/
Nochtans heest hy verbaest thert niet hy ons aentast/
Maer eer hy sich opmaect en brengt myn rjck gheschenken

Om myn ghena'en vree/ op dat selk hem niet krencken:
Soo doek den Miedeaer en woesteen Arabier,
Die senden oock vertsaecht gheschenck tot myn alhier:
So me als den Sierer liep voor minn macht schuyt-hoecken
Tot dat hy costen bloo/tot vrede my versoecken.
Daerom Hemats Coninck aent eynde des Jordaaen
Syn Zoon met gaeven liet om mynen vrienteschap gaen:
En'tgantsch Amaleck me verschrikte van myn te hooren/
So dat myn cont geschenck/ ja vande swarten Mooren:
Daerom verricht myn Knecht vant root ophieren Gout/
En iek het hem weer gheef die my dit al betrout:
Want iek alhierom boot van Tiro Ceder Boomen
Om bouwen u een Hups als iek had voorghenomen:
Maer u belieft niet/dan dat myn Zoon sal doen/
En houden op in vree het gantsch Hups Jacob coen.
Hoe can iek dancken vol wytspreecklych al dees goeden
Die van u milden hant so rycklych myn toevoeden:
D' Knecht en ist niet waert/maer ghy hem waerdich maeckt/
Daerom myn Heer en Heer, u Geest die myn steets raect
Doch nimmermeer en keert/dan moet by u Knecht blyven/
Op dat iek heyligh mach in u Gods dienst beelcken/
Om Los te dichten soet tot sicht uw's waerden Naem/
En dat iek p'ren mach de eer uw's grooten Naem/
Want Heyligh zyt ghy Vorst,Coninck aller Coningen/
D' Aenschijn is de glans van al's Hemels wooningen:
Gelyck de Son de Aert belicht met zynen schijn/
So licht ghy ons ghemoet met Heyligh u blyvijn/
Hoewel wy u niet sien int bleesse niet ons doghen/
Dochtans is sonder u/ helaes! ons ziel bedroghen/
Want onse brossen aert ghy selfs voor ons verwint/
Dat helpt onsen Geest wanmer ghy by ons bint/
Wits binne u ghena iek voele dan deelachtich/
Daer iek niet twissel aen/want u woordt is warachtich/
Terwyl ghy selver zyt de Bloem wyt waerhepts Hof/
En eghen waerhept vol ist 'telur van wwe Los/
Met wyshept oock daerby alleene is ghesprooten
Wt uwen claren Naem in volhept overgoten:
Want ghy het alles zyt/ ja alles al en al/
Daerom u grooten Naem men ewlich loben sal:
Wits u ghenaden goet men nimmermeer siet mind'ren/
Die ghy so vol bewijst ons brossen menschen kind'ren.
Daerom o Heer u Knecht/ noch u Ghemeenten trou

Niet

Niet moogh'lyk waer datmen u Daem volghysen sou/
 Want vrientlijck ghy ons soekt/en noemt ons uwen raucken/
 En dat alleen om d'Oost van ons onnosel dancken.
 Daerom ghy Princeen danckt/prijsst dees Heiligen Heer/
 Dat ghy verheven zyt/gheest hem daervan de eer.
 Dus Aerde looft niet my/ en wilt Gods werck beromen/
 Om dat sijn goethen lyt men spuen. Daem mach noemen/
 Want hy barmhertich is/ons sonden doort vergheest:
 En niet en wil ons doot/maer datmen ewich leeft.
 Mijn Zoonen hier op leet/onthout iaws Vaders Leere/
 Want dit ist grootste goet dat ghy hier meueht begeeren/

Salemon. Dit ix waern na ick tracht/want wylschept is de cans

Alleen verheven can ons Menschelycken glans:
 Nu dooz haer crachten groot ons veel goet comt ghehangen/
 Want haren repnen pruyck de weese Godes gaet vrengien/
 En heilich pvers lust tot dienst der Salichept/
 Het welch het beste is den Mensch hier wort berept.
 Ick soecke dit alleen/my anders niet vermaket
 Dan wat tot eere al des Hemels Heere raket/
 Want dit ons nutsten is/ so lang dit wort ghedaen
 Het sulken Lieden can/ ja nimmer qualich gaen/
 Mits een Godtsalich Mensch niet sien can tgeenspoeden/
 Czij in wat voort het czij/want Godt hem al ten goeden
 Voor spuen Geest af-beelt/dus wie en soude siet
 Pier toe niet gragich sijn om cryghen sulch gheniet:
 Des Heeren Geest die sal wt uwen monde sprecken/
 Soo datter niet en can vets sulken Mensch ghebreken:
 Want dit is schoonsten schoon daerme d'oprechten bralt/
 Om datmen soo verwint des Satans groot ghewalt.

Absalom. Vader groote Coning/gunt u Knecht dees genaden

Op dat ick onsen Godt bedancken sijn weldaden/
 Met die belosten groot die ick tot Gesur de:
 Dat is/wanneer u Knecht quam weer by u in vree
 Mijn danciliaerhept ick dan tot Hebzom sou uprichten/
 Daerom mijn Vader gunt dat ick mijn woort mach slichten.

David. D'eed' is zalich Soon/die ick niet weg'ren kan/

Mits ghy myn heuslyck smeect als een verstandich Man:
 Dus Loff'lyck is u daedt/dat ghy dit comt versoecken
 Met sulch ootmoedichept/tot u Gods-dienst vercloecken:
 Om Liefden die ghy dracht tot myn u Vader waert/
 Daerom in vrede gaet ghesegent op der Aert:
 En ick na binnen tree/om Godt voor u te smeccken/

Die n bewaren wil/waer datmen siet u teekenken. Binnen.

Abdalom. Ick danch myn Vader seer/ hoe kloek is dit ghevepust/
Want desen grys onnut int minst gheen erch en peynst.
Daerom treet Mannen doort op dat ick hrygh myn wenschen:
Dat is te dzaghen waert de Croon van alle Menschen.

Cusi Isra- Ick volghen doech al mee al weet ick niet het gheen/
lijc. Waerom dit Coninckr kindt soo trotselyck gaet treen. Binnen.

Eerste verschooningh,

Amasa met zijn Spieders.

Amasa.

N

D

I

S

T

S

H

I

S

De blonden Son ons gaet ontschuplen weder/
Mits hy int Westen daelt met synen stralen neder :
Waerom de Nacht allence begint op heur manier/
Beyproncken 's Hemels velt/en dooz natuers bestier :
De Maen haer spoeren streekt om vlytich voort te rennen/
So al de sterren me haer plaezen nu bekennen.
Daer om de duyster Aert weer cricht haer minder Licht/
Gh'lyck het den grooten al vooz ons heeft opgewicht/
Want hy byt doncker me ons ooghen doet verstercken
Dat w op na boven sien ja machrich al zyn wercken,
En ick op desen dach/so vert alst wesen mach/
Ghereut heb en ghieren/om doen so onverwacht
Myne bootschap overal/het gheen myn was bevolen/
Op dat wort Jacobs Croon van Davids Hoost ghestolen:
Een ander in het Ryck/want hy ons al verveelt/
Dus best een Jongen Princ vu met den Cepter speelt/
Mits 't hem veel beter past in sijn manhaftse Jaren
Van met een ouden Man het Isrel te beswaeren:
Daerom van Barsaba/tot aen Theryters Dal
Heb ick het al belast/om Juda over al
Dat Morghen/ wanneer sy Basuppen hooren clincken/
Dan roepen overlupt/ al sonder petg bedinken/
Gherroont mi Absalom is vooz Coninck tot Hebrum/
Tot Heberom gherroont voor Coninck Absalom,
Dus d'wyl dit is beschickt/ om rufsen van myn repsen/
Ick nu ter Herbergh keer/ en morghen sonder depsen
Doort trekken na myn Vorst/die stadich dienen wel/
Op dat ick door sijn gonst voort com tot meer hevel. Binnen.

Eerste

Eerste Deel, derde Bedrijf,

*Absalom, zijn Dienaer, met d'Outsten van Hebrom
hem volghen.*

Absalom.

Mijn Dienaer raslyck vliedt nae Gilo sonder toeven/
Men Achythophel seght/ dat ick hem noothlyck hoeven.
Dus bidt hem dat hy comt/mits noemt mijn synen knecht/
Daerom wilt dzalen niet/op dat ic com te recht. Dienaer binnē.
Ghy Outsten van Hebrom/de trefflycksten ons Heeren/
Wanneer sult ghy het Lof van dit eel hert vermeeren:
Mits dien ghy stadich hoozt de wylsheidt myns verstant/
En myn goet rechten trou/gantsch Isrel is bekant.
Dus mynen Vader is onnutt de Croon te dragen/
En sou sijn suffich hert niet meer 'tweldt derven waghen.
Daerom sijn Stam als ick behoeft den Cepter toe/
Want 't gehebiet myns Vader is Juda overmoe.
Wat wilt ghy Edel staet een Gysaert laten hoeden
D Cepter en u Croon/dit mocht ghy noch hebloeden
Wanneer den Phylsteen/of d'Ammonpter stout
D schielijck overviel/en sloech u in het Wout:
Wat sou den ouden styf u dan doch cornien baten?
Neen: wijsen u braect/en wilt den Gysaert laten/
Mits kiesen myn tot Vorst/die 't Hoest ophessen derft/
Want sijn tyt is verby/ghewijlyck hy haest sterft:
Wat sou het wesen dan? niet dan een hassebassen
Tuschen ons Broeders al. Dan Moab con verassen
Ons Israelytsen staet/en brengen die te niet.
Neen: schrik hier liever voor/ op dat dit niet gheschiet/
Myndaeerom dragen laet de Croon van onsen Landen/
Maer dooz dan blijft versuft de macht van ons vyanden/
Die trillen sullen bang/wanneer datmen vertelt
Dat ick ben Judaes Vorst/en Isrels grooten Heldt.
Hoe staet ghy dus en denkt/ als oft ghy u veraden?
Weet pder een is kont myn manhaftighe daden/
Dus myn ghebodt vry doet/mits 'twylsich is belept:
Daerom niet langher toest/want dees Prins is berept
Dat myn Croon-hulling mach op dees Middach gheschieden/
Maer van dat dan de Faem gaet rontsom Iacob vlieden,
z. Outsten *Ach sta Absalom toe/niet beier wesen kan!*
Dan dat ons Coninck is een onversaechden Man,

2 Outsten *Het selfden stem ick me/ Want als de dagen ouden
De lusten vande Crÿch haer dan oock gaet vercouden:
Daerom best David waer nu Coninck inde rust/
mits dien zijn hert vergaet/en lebet vol onlust.*

Absalom. *Dit is het gheen ick segh/want ons vanden sullen/
Daerom men cloecklijck hoort haer gantschlyc t' onderblussen,
't ghemeenen best ick soekt/dus voor mijn grooten deucht
Ghy my als Coninck wel van Jacob Croonen meucht.
1 Outsten Absalom cloecken Vorst/wij sullen doen u segghen/
Dus gaen wij nae de plaets daer wij opt schoonst aenleggen.
Binnen.*

*Tot zijn Crooning 3 Vertooningen , eerst daer by trouwicheyt sweert, ten tweeden, settend de Croon op zyn hoofd,
ten derden , by sittende in zyn Heerlicheyt , sy hem trouwicheydt sweeren.*

Eerste Deel, vierde Bedrijf,

*David in zyn Heerlicheyt, met zijn Kinders en Wijven,
de Priesters Sadock, Abieathar met de Arck, Joab,
Abisai, Itai, voort al zijn Trawanten.*

David.

Hoe bralt mijn rycken Sael/hoe gaet het na mijn wenschen/
Want ick Gode staedich dien/en heb vree met de menschen :
Van Sozogh ick niet weet/ maer leven sonder sorgh/
En ruste opt Palleys van mijnen grooten Borgh/
Die vast staet opgheclipt voor 't strozmen hart onwijchlyck/
Ghelyck sy is in cracht/si is weerom rycklyck.
En voort om desen Croon is mijn seer wijsen Raedt/
Soo dat ick niet en vrees int minste voor pet quaet:

Ahimas. *Al is mijn gheest bedroest/ost met ghebacht beslommert/
Tis ydlen sorgh des mensch/die dickywils ons becomert.
Maer wat gherucht ick hooz/hoe comt ghy dus verbaeest?
Wat isser inde wech? wilt seggen met der haest?*

Ahimas. *Heer Coninck gantsch Juda en Isrel is in roeren/
Want Absalom gherroont sy nae ustoel toevoeren:
Een yder volcht hem na en sweeren hem ghetrouw/
Wie docht opt dat een kint syn Vader dit doen sou?*

David. *Op/ op laet bleden ons/op dat wij hem ontloopen/*

Cx

Eer dat hy onlucht doet aen ons dooz boos verraeft/
Want Iuda en Isael hem volghet niet grooten hooppen;
Comt eer hy onversiens Jacobs ghesaloden staet.
Iek vluchte voor en sic/wie my noch trou sal blywen/
Ha! myn Soon/niet myn Zoon/maer myn Erf-want boos/
Derraaderp so wreet men hoorde nopt bedryven/
't welch ghy om hoochept doet dooz u versinnen loos.

Iacob. Heer Coninck wat ghy kiest/siet hier sijn iuren knechten/
Ong Vorst verlaet u niet/want waer ghy wesen sal
Daer sal dees kloecken arm Manhaftich voor u bechten
Tot dat de bleeken doodt myn eynde heest verbult.

David. Wel dan ghy Priesters goet/de Arcke wilt opheffen
En staet dees hooghten op/op dat iek mach besien
Hoe menich hert ghetrou myn angst me comt betreffen/
Daerom niet langer draelt op dat wy haestich vlien.
Dan Ira blyft ghy en wilt niet met ons valen/
Want ghisteren ghy eerst quaemt/daerom keert wederom
En blyft vry onvervaert hier binnen desen Wallen/
Mits u ghena geschiet van myn Soon Absalom:
Verschoont u Mannen doch/want wierden sy gheslagen
Gheloost dat niet en sou u onlucht myn behaghen.

Irai. Ick die ghecomen ben al uyt myn Vaderland
Alleest din dienen u/ben iek hier aenghestraut/
Want ghy zyt mynen vrient/ en oock myn opper Heere/
Daerom waer ghy heen wilt/ick mede wil heen keeren/
't sy oock op wat plaets/sa waert u herte lust
Om bystant u te doen myn hert moet sijn gheblust:
Want desen stercken Arm/van Godes milden zeghen
Alleene iek die heb om uwe hulp ghecreghen:
Hierom o trouwen Vorst iek kan niet segghen meer
Hoe graegh dees Ziele doet wat is uws herts begheer/
Want myne zinnen al mer pver hem verloecten
Om waer ieli mede can u vrientelchap doch versoecken:
Dus wilt u niet verlaen/noch schrikken hier niet in
Want Absloms raserny heest gheen standvast begin/
Mits sijn voornemen mach gheen voordeel voor hem maecten
Om dat so willeps hyde Croon tot hem wil haken:
Daerom so waer als ghy myn Heer den Coninck leest/
So waer iek by u blyf/de Heere het dan gheest
Soot sijnen wil belieft/ten leuen oft ten dooden/
Iek niet te lyden vrees niet u de grootste nooden/
David. Wel dan myn vrient so gaet niet myn bedroefden me:

Adieu mijn waerde plaets/ adieu mijn eygen Ste.
Da toe val al te wreet / dat ich dus bang moet suchten/
En voorz mijn eyghen hant in stee van vrant vluchten.
Van Priesters binnen gaet / d'Arch op zijn plaezen viert
Tot sijn ghenade goet mijn hier weer heenen sierr;
Op dat in vrede dan ich mach sijn heyl' cheyt loven /
Want 't gaet / hoeft gaet / men moet prysen die woont hier bove.
Daerom ghy siender s hoozt / ich ga opt blacke velt
Door de Woestynen wilt / dus wat het Hof u melt
Mijn strace dat weten laet dooz uw bepde Sonen/
En want het anders keert / ick u daer af sal loonen. Binnen,

Eerste Deel, vijfde Bedrijf,

Absalom met zyn Trawanten comen binnen

TERVSALEM.

Absalom. **T**reet nu vry als een Vorst/ niet als een Conings Soon/
Waer als een Coninck selfs van Landen over schoon;
Laer dondzen nu u stem de Werelt om en omme/
Op datmen als Nemrod van uwen Naem mach brommen;
Want mijn Staf die ick swap / van elck een wort ontsien/
En gheen Croon of hy moet onder dees Croon ghebien.
Na glorp-rycken staet / die my niet kan onslippen/
Want ick mijn Vader hoor al op de vlucht gaet wippen.
Ierusalem ick sie mijn Conincklycke Stadt /
De Burght aenschou ick me met haren hoogen plat /
Waer onder kost lyck staet de Setel van mijn ruste/
Dat is de Stoel mijns Ryck / waer ick aen coel mijn lusten:
Hierom treet Mannen wort / West wacker wilt niet sluymer/
Want zp mijn trots Palleys al schricklyck gaen sijn ruymen.
Dus niet / want ick tree voor / ja voor u allen heen/
Op dat dees cloecken Heldt Ierusalem mach betreuen. Binnen.

Eerste Deel, Seste Bedrijf,

*David inde Woestyne met zyn volck, 'thooft
alte saem bewonden.*

David. **B**eroosden Coninck / ach ! werrewaerts wilt ghy keeren/
Want waer ghy heenen comt / niemand sal u begeeren.

Ach

Ach! ick bewonden ga/benevest voor den dach/
 En brenge deur den tyt helaes! met droef gheclach.
 Da onluck al te groot/dat myn is overcomen/
 Was myn het leven doch voor dese pijn ghenomen/
 So waer my niet dus bang/ als ick nu angstich ben/
 Want droever Mensch op Aere/weet ick wel nienmat sien.
 Ach! of dit Lichaem out eens had vervult sijn Taren/
 So mocht ghy dan myn Ziel int Hemelsk rijk bewaren/
 Ich schrick niet voor de doot/gelyck ick wel verschrik
 Voor Absalom's bedrys/en voor zijn wreden strick
 Daer hy sijn selfs in jaeght/mits hy heeft inghesopen
 Vervloectken drancken snoo/die de Hel om niet vercoopen:
 Dat is/hobaerdicheyt/de Rancker en 't Fenijn/
 Daer allen zonden boos ghemeugt me moetzen zijn.
 Ha Absalom/mijn Soon/en kan ich u niet noemen/
 Want ghy niet waerdich zyt ick u voor mijn hant roemen/
 Mits ghy my dwalen doet ver over over Kidrons Beeck/
 Dat ick moet houden droef aen d'Oly-bergh mijn streeck,
 Dus voor mijn Oude rust in dees Boschagy schijplen/
 Endickmael hooren wreedt den Wolf hongerich huplen:
 Dan't meest ghy by u hebt Aptophel shnen staet/
 De tyt doch jommen moet sp nummer toe en gaet/
 Het swelck ick bidden sal op dese plaets mijn Heeren.
 Maer wie comt dus verscheurt al herwaerts tot myn keeren?
 Wie? het Husay is/mijn seer beminden vrient
 Daer ick op trouwen mach/ als sonst doch weer verlient
 En myn wil geben't luck/dat ghy dit kunt verbreecken/
 Dat 's door u kloeck verstant Aptophel staet verstecken:
 Daerom wilt by ons niet me doolen achter Tant/
 Dan set met veulen kloeck u me aen Absalom's hande
 En seght als ghy wel weet/dus u daerna wilt rechten/
 Dat ghy me gaeren waert een van sijn kloecke knechten:
 So maect hem dan verblint/en let op al u doen/
 Op dat daer niemand krycht van u pet quaet vermoeny/
 Gelyck u sinnen wys dat beter sullen weten
 Als ick u segghen sou/ dus dan niet wilt vergeten
 Van watter al omgaet/ghy my aenbzengen doet
 Door Jonathan in stilte/ en Sabor zoone gaet.

Husay.
 Heer Connie wat ghy wil/van myn salt graech geschieden/
 Mits ick u Dienaer ben/daerom wilt myn ghebieden/
 En ick oock daer'd'lyck heer naet Hos/ en doen so voort
 Als ghy myn hebt belast/ja alles so het hooft.

David. So doet myn vrient gaet heen/en wilt niet Absalom bepisen/
Want doch u wijs belept hyt minst gheen ergh sal bepisen:
De Heer bewaert myn vrient.

Husay. De Heer bewaert ons Vorst. Binnen.

David. Ach Absalom! 'k weet niet hoe ghy dit bestaen dorst/
Endenicht ghy niet op dien bp wien sijn allen krachten
Die binden sullen u/ om dat ghy gaet betrachten.
Soo groeten leet te doen myn lieve Vader gryss:
Hoe is u Liefsden laes! so gaet vercout als Us;
Die ghy doch schuldich zyt myn uwen eyghen Vader/
Soo uwen Broeders me want niemand is u nader;
Maer ist/om dat ghy zyt van Gefsurs trots gheslacht;
Daermen de Liefsd oft reen int minste niet en acht/
Dit vindt aen u/ mits ick dus droef moet doolen
En schuulen als het Wildt in speloncken oft hoolen;
Dan ghy het al doorziet/die 't can verandzen weer
Maken van een doorder/ een wel gheseten neer.

'T laeste Bedrijf, van't eerste Deel,

David met zijn Heyr, Siba.

David. **V**V El Siba is het so/ghelyck als is u seggen:
Valschen Mephiboset/hoe durft ghy dit voorleggen/
Daer ick u soo veel doe; Sy foep/Godloosen Man/
Ghy aert niet als myn vrient/u Vader Jonathan/
Maer Sauwels aert ghy hebt/daerom Siba ich gheve
Bal wat zyne is/want waerdich is u leven/
Terwilen ghy noch sorght voor myn beangsten noot
En vienghet dese Sy's dooz vrees van ons doodt;
Hierom my weder keert nae stee-waert sonder vreesen/
Wat Mephiboset heeft/dat sal nu uwe wesen.

Siba. Ich dank den Coninck seer voor grootlijc u ghena/
Ghesou ghy blyven moet/ten tyden vroegh of spa. Binnen.

David. **H**iet eens myn droeven sleep/van kindzen en van vrouwen/
Ach my! hoe lang sult ghy u hulp my noch onthouwen:
Denicht op myn zonden niet/maer die te rugge keert/
Al heb ick als het hoort u Godthept niet gheeert/
Daer aen niet letten wilt/dan weest myn weer eens gonstich
Gees alderdroesten Man/mits ghy myn weer geeft gonstich
Dat ghy myn eernael gaest/het twelck ick nu ben quijt/

Mijn

Simei cōt **Mijn kycke en myn rust in mynen ouden tijde:**
 al lachen **Niet om het's wereltē goet iki bidde u allecne /**
 de achter **Maer straft de boosheyt doch die nu is so ghemeeene:**
 David. **Ict sie Bahurims stadt/dan wie comt myn dus naer?**
 Simei. **Wel sie sy myn alreets? wat duncet sou van dees waer?**
 Hoe druypt de bloet-hont nou her myt moet hyer dansen.
 Wel dan Maanitje mygh/laet iks jori non eens krausen
 En klypten op jou hant/aers sy niet waerdich bent/
 Belials rechten Man nou wort ghy eerst bekent
 Wat dat sy bint gheweest niet als vol hooverdyen/
 Daerom de Croon ghesocht met valsche verraderyen
 En oock dus lang gehadet/dan nu erghet ghy het sop
 Dant bloet des Sauls vroom al op u eyghen cop/
 Mits ghy so lielich hebt zyn kinders doen versterken
 Van Jacobs Cominckrych/cm dat ghy sout verwerven/
 Ghelyck Crachten doen/maer haer tyt duert niet lang/
 Als ghy nu wel bevint met u vervluchten bang:
 Wel waer ist dat myn waer iki diemael hoozden callen/
 Ging rechticheyt alhij in d' Aagrent comit te ballen:
 Dit veder spieghelen kan aen u ghy all mans spot/
 Ap siet het Ceersjen gaen met zyn vervloechten rot:
 Dan iki en wil hem niet soo droochjens laten stuften/
 Deel liever gop iki hem niet desen swarten klypten:
 Hoc't wjekken kan/aw kyck/ 't het altoos noch ghevoel/
 Het weet wel waer 't hem schort/al hout het hem dus coel:
 Al deet hem noch so wee/iki pas slechts wat te raecken/
 Soo als hem dat berempt/hy machter weer na makken/
 Want zyn verraderye me bringt haer eyghen loon/
 Niet dooz een vremiden Prins/maer dooz sijn eyghen Zoon/
 Wie beter is als hy tot Israels ceur ghecomen/
 Tat dese ouden Boes ons Croone is ghenoemien:
 Dus welmen seggen mach: Al is de Vader quaedt/
 Het kindt wort noch wel wijs/ dat dooz een wyser staet.
 Abisai. **Sou desen dooden hondt myn Heer de Corinck schellen/**
 David. **Ik ga veel liever heen en hem de Cop af veilen.**
 Ghy kindzen Servia, wat is niet u te doen?
 Laet hem wy vloecken gaen/d' Heer gheest het my te goen
 Want zyn wil het besleest/wie can daerdeghe spreken?
 Waerom doet ghy also? mits myn Zoon soecht te vredden
 Dat arme ouden Lys/daerom al vloecken hy my my
 De tydt is noch niet wegh dat hy van straf is my:
 Laet hem slechts lastren gaen/ het is hem nu gheheeten/

Dan die daer boven woont myn' t wil ten goeden meeten.
Hach/hah/hach/hah/ha/ha/ja wel/ja wel/ja wel/
Ik loof sooder summert waer hy quam me in dit spel:
Wy kijck jou slechts niet blint/dan ick kan niet versinnen/
Maer als ghy myn sout slaen/waer wou hy my beginnen?
Of mien sy als sy sloecht/dat ick dan stil sou staen
En laten jou betien: Neen begoet/k sou meer slaen/
Wast niet met teenen swaert/so was het niet het ander/
Want ick mach tegent slaen/ghelyck de Sallemander
Can syden heet het vier/mie acht sy dat ick ben?
Den stouten leemaiers Soon/die pder een welken/
En Simei ghenoemt ghebooren up't myn Broeder/
Dus van mijn krachts gelijc en creegh ick nopt een Broeder:
Daerom de Herders al/wanneerder is yet noot
Dan Wolven Jacht ce doen/ben ick in onsen vloot
Stout Capiteyn de eerst/hierom en wilt niet vraghen
Waerom dees t'wee Rappiers ick bep ghelyck moet draghen?
Alleenlyck om de staet van myn groot Hoostmanschap/
Wie pder schricken doet/slechts met een monts-gesnap/
Want vryelijck ick derf myn groothent wel up'tvoeren
Dus pder swygh best/dat sy my niet en roeren:
Daerom so schoontjes praet dees blooden cleynen Gempt
Ter ick hemmeerde gon op synen vryplen stuyt. Binnen,

David.
Helas! hoe sal ick noch myn langer selfs ophouwen/
Te droevich is dees Ziel/want wech is al de trouwe
Verresen vande Aert/daer voor ghecomen is
Ontrouwicheint: Ach my! waer vind ick myn ghewist:
Werrewaerts ick doch keer/dat ick mach seker rusten/
Ick voor Bahurim ben/helaci! vol onlusten:
Allijck ick binnen tree/bevelen myn in handt
Dan zyne grote cracht/die doen moet myn bystant.

T W E E D E D E E L ,

Eerste Bedrijf.

Absalom in zyn Heerlijcheyt, Achtyphel, Husay.

Absalom. **H**oe is de tijt verkeert/hoe goet zyn ons aenslaghen/
Door vastichept myns staet/ja niet om te verjaghen
Is desen Cominck kloech/mits dien ick waerdich ben

Daer

Daer van myn Broeders toe ick niet een waerdichken/
 Want ick manhastrich sit van Thalmal ghesprooten
 Die myn Groot-Vader was/door myn Moeder ghenoooten:
 Wi Gesur's Coninck trots ick moedich ben gheteelt/
 Daerom dees Vorst is waert hy met den Cepter speelt:
 Dees Croon die my bericht/ die is noch te geringen
 Dat ick myn leven sou daer prachrich me doozbringen/
 Ha eer is dat ick tracht/ daer ic ja steets na gaep/
 En nimmer op het spooz na Glory rijk en slaep/
 Op dat vrou Fama mach myn leven so verbreyden/
 Ja dat gheen Coninck can myn leven na ghelyden:
 Daerom ick spreecken derf/ 't gheluck myn so ghemoet/
 Ja wat ick al aensla/ het eynder u p ten goet/
 Mits die myn vyant is moet angstigh voor myn loopen/
 Want ick hem zynen Croon/ ja gantsch sijn Ryck af stroopen/
 Hoewel 't myn Vader is/ alijck ick hem niet acht
 Om dat hpt Ryck myn Broer sou hebben aengebracht:
 Hy myn wel vloecken sal/ gheen spreecken kan myn schaden/
 Dus ghy Trawanten myn om wytcompt/ wilt voort raden:
 Ghy Achytophel spreekt/ want ick niet u vermeer
 En door u wyls hept kloek vererich ick grooten eer.

Achytophel.
 Ha recht volmaecten Prins! 'k wil u ghena steets dienen/
 Als ick u Vader dee/ dus Hemel wilt verlienen
 Lanck leven en welvaert sijn hooghen Majesteyt:
 En raden sou ick dit/datmen een Hut bereypt
 Op Isrels daken plat/ om dat ghy daer kunt rapen
 Al uwé Vaders eer/ so als ghy wilt beslapen
 Voor Judae's ooghen vry de thien by-wyven schoon
 Die hier ghelaten zyn/ dat alleman ten toon/
 Want als dit overal en rontom heen gaet klincken/
 Dan uwé Vader moet voort gantsche Jacob slincken:
 Mits hy hem nu verhouwt wel pevers op een plaeſt/
 Dat sal hem wesen dan/ ick segge/ weynich baets.

Absalom.
 Husay, wat dunckt u?
 'k weet daer af niet te seggen/
 Om dat ick niet verstaet hoe hy dit myt sou leggen.
 Absalom
 't is hoet is/siet slechts toe datment costlyck maecht/
 Want os ick schoon al doe het myn eer niet en rarekt.

Binden al dan Husay blijft.

Husay.
 Wat der ven Princen doen/die leben als Tyrannen:
 Ja sulcken Sondaers siet/ haer eyghen Vader bannen
 En schenden noch zyn bedd/ wraech/ soep verbloeelten staet:

Aytophel wat g' u doent / wat brout g' hy doch al quaet ?
Soo desen Dooswicht me denkt niet dat hy doet zonden ?
Maer seecker van Godts straf wort hy noch wel ghevonden:
Als dees verrader me die so quaet raden hau/
Wat teghen syuen Vorst: Ay rampsalighen Man !
Wat up't comt wilt noch sijn met dit oneerlycht weeren ?
Daer een verrader gaet sijns Vader bedd' ontferen/
Maer sachmen desghelyck ? li hoop niet dat hyt sal doen /
Dan volghe ich int Hof eer hy cryghe quaet vernioen. Bianen.

Vertoningen, soo Absalom zijn Vaders by-Wijven beslaept,
Wac over de twee Priesters en Husay het sien, met noch
meer stomme Personagien.

Tweede verschooningh ,

De by-Wijven Davids, Eerste, Tweede, en Derde.

Eerste.

T' lieert Davids Wyven treurt/u cleeren scheurt in stukken/
En haestich u eicraet wilt van maleander rucken/
Verberghen voort u kis in eenen groben sack/
Stropt Asschen op u hoofd/en leeft vol onghemach/
Als die die sijn ghescheut/een vloect van ander vrouwen/
Die nimmer openbaer haer derven meer onthouwen/
Door schaemte en dooz shot/die haer nu is gheschiet
Van een wiens ziel verloekt sijn Daer wil dooden siet:
Want sijn verstoekten vorst niet eer en sal vernoegen
Door dat hy in hem voelt een onverdraechlyck wroegen/
Door wraeck die ellinnen sal den Hemel deur en deur/
Om wzeeken het gheelach van dzoevich ons ghetreurn/
Het treuren is het minst/maer 't grootsten is de schanden
Dat wy een laster sijn een snaet van allen Landen.

Tweede.

O schender van ons eer/vererachter van ons Lyf:
Werft Aerde/schudt/en scheurt/op dat van ons bedryf
Des seeckers van het quaet eens schrielen van het stoocken/
Dat Absalem verwoet heeft al ons eer ghebroken:
Dus Hemel laet niet af van ons begeerden wraeck/
Want wy nu niet en sijn dan al des Werelts laeck.

Derde.

O heen wraeck met ons vermaech/en comen wy betrachten/
Dan van den Hemel wy ons wraecken moeten wachten/

En

En sien hoe Gode sal verdrachten dees Trian
Is slimmer als een Hebd' nopt sachmen suicken Daan/
De wreestste Keusen sijn daermen van weet te seggen/
Maer by haer sullen nopt gheweest is aen te leggen.

- Tweede. O eenich nieu Serpent/vol wreethert voort ghebrachte
Ghy nimmer niet en waert in Israhel verwacht /
Want ghy eenich sijt daermen van weet te spreken/
Mits nopt en is ghesocht de Wetten soo te breecken:
Wat doet ghy beesten Mensch? wat hebt ghy ons ghedaen?
Da Hemel niet verbepst de Wonder laet hem slaen
En kneusen sijn cop aen duystmael hondert enden/
Maer mede is verziert deeg schant op ons te wenden:
Het schijnt de Sonne suft verandert sijn cleur;
Ghy Drouwen siet om laegh/de Zonne staet u veur/
Want dooz ons is gheschiet de alder grootsten zonden/
De grootsten dieder opt ter werelt is ghevonden;
Maer heenen bluchten wy te wesen van de Lien/
Daer wy met schanden niet beschaemt worden ghesien &
Derde. Waer heenen weet ich wel/wy blijven by maleander
Vercluysterd van het volck/tot ons een dzoef verander/
Dus wy daer heenen gaen in ons besloten hups
Om daer verslyten voort ons ewich dzoevich crims.
Eerste. Wel doenien wy alsoo/dus Gode wilt hem plaghen/
Op dat hy in sijn eyndt nach dencken om ons claghen:
En wy verschijnen ons van David onsen Heer/
Want onder sijn ghesicht wy nimmer comen weer:
Daerom wy heenen gaen ons schande te beschrepen/
En onsen leven cort Godtsalich voort te lepen:
Dus wat ons is gheschiet/wy dragent niet ghedult/
De Heere weet het wel wy'n sijn daer toe gheen schult.

Tyveede Deel, tyveede Bedrijf,

De Priesters, met Husay.

- Husay. Wat siertmen in ons Ceur? Abi. Nimmer so.Sz. Nopt desgelycke,
Husay. Wat gaeter oock al om? Abi. Wat haert ons swerelts rycke?
Sadock. Deel vuullen zonden boos. Hus. Mits boosheit is ghebaert.
Abiathar. Die niet doet dan en woelt. Sad. Om stercken Hellebaert.
Husay. De deucht men nu verschijnst. Abi. Men acht geen reyne eeran.
Sadock. Niet dan verbloeckten staet de Menschen nu begeeren/

C

Want

Want quaethoep overheert/nopt sulleer men meer sach
Als datter is gheschier op desen helden dagh:
Hoe oest ghyt ooghen sien wat gaet ghy drocht beginnen?
Is dat u weerde quelt? oft mist ghy uwen sumen?
Om dat ontremicht ghy soo boos u Vaders Bet
Dat doch het minste niet aen wne Croone let:
Is scharinte mit vergaen? of hoeft niet te schamen?
Doch minder was het reen een Prins dit sou betamen/
So snoo en Goddeloos al in het openbaer:
Had ich het niet ghesien/ich sep het was niet waer.
O gunstel al te groot in onse Wet verboden:
Wat het een Buegher dee/ men souder hem om dooden:
Maer wat's Tyrannen doen? wat doeuse om de Croon
Deel duvels listen quaet/om cryghen duvels loon.

Hulay. Creelt kindzen/honden best/als men cryght sulcken kindzen/
Die inde Taren ont haer Ouders vreuche vermindren/
Ghelijck Absalom verwoer sijn Vader ont verjaecht/
In stee hy hoor te doen dat hem opt best behaeght.
Natura niet by hem/maer is van hem verloopen/
Mits hy hovaerdicheit voorz lieft heeft inghesoopen:
Syn daden syn te slim/te schamen hooze hy hem
Wat hy niet meer en hout syn goede Vaders stem:
Wat hangt hem over 't hoofd? niet als verschrikte plagher
Om syn bloet-sonden groot/die hy noch sal beclaghen
Wanneer hem voerogen sal van dat hy heeft gedaen:
Wie hoorden opt een Zoon sijn Vader so verrae?

Abiatar. 'Coproerich Isrel me heeft boosheit inghenomen/
Vande schalcheden groot die daeghlyc meer voortcomen/
Het Lant wort laes! gheplaeght/mits vrees Gods vergaet/
En voor een goeden Dozt/een Goddeloos opstaet:
Dan daer een stercker is/die t hem wel can weer gheven/
Soo hy behouden mach in desen vlucht sijn leven/
Dat moet ons Heylant doen/die t al doo/breecken can
Al waren crachten saem van 's werelts alleman.

Hulay. Laet ons dan bidden gaen dat hy doch wil bevrypen/
Die ons gheholpen heeft soo dickwils ulti het lyen.

Sadock. Sijn leven't waerdich is/want hy door Godes cracht
Seer dickmail vooz ons heeft veel Heydens onderbracht.

Abiatar. Wel daerom laet ons gaen en bidden tamen essen
Dat hy ons Coninck weer op synen Stoel wil heffen.

Binnen al.

Tweede

Tweede Deel, derde Bedrijf,

Absalom alleen come uyt zyn Slaep-Camer.

Absalom. **H**oe wonder gaet het toe/ ick vinde nievers rust:
Ich weet niet wat myn schozt/ mits myn dus qualyc lust
De nacht de duysen nacht/ om onghemoept te slapen
Doet dickwils myn verbaest na mynen adem gapen/
Ach! wat mach letten myn? hoe is dit hert deroert
Als of Duyvels spooch ty men voorz myn oogen voelt/
Daerom het saft ghepluym my niet en kost ophouden/
Door dien ich my verschricht alleen daer niet vertrouden:
Wat mach doch wesen dit ha! Absalom niet wrykt
Van u voorzinen trots/mits dat ghy u verricht:
Het hert noch steygert hoogh/maer staech comt myn beroeren
Het geplich slapen by van myne Vaders Hoereie:
Dit is het dat myn terght/vermoest ick hier dooz bin/
Soo dat ick nauylck meer wat parten ick begin.
Auroraes comst ick sie/want sy begint te daghen
En doet verschijnen weer de nare donck're vilagen:
De neess'licheyt der Lucht/ sich selfs allenct vertrech/
Waer dooz den Lant. Man vroom sijn sluynt'richete verweet/
Cerwyd de Sonne climpt na's Hemels blauwen Vlercken/
Op dat de bochten douw het Aertryck mach versterken/
Daer dooz ontluecken dan de Bloemtgens soet van geur/
Tot dat de heete Son haer weer stelt uyt haer sleur.
Cghenvogheit me noch sluyt in haer verholen Nesten/
Tot dat sy vlieghen siel op dese stercke Desteren/
Om soeken daer haer Aes/met zinghen braef daer by/
Hierom haer eel ghesang maect allen Menschen din/
Want inde Buontgrys groen sy levert sonder sorghen
Dat in een Husshen cleyn van blaetgens staet verborghen.
Hoozt blasen de Trompet ha! Edelyck gheraes/
Ha! triumphlycken clanch ha! heuchelyck gheblaes/
Wat sijf weer klincken doet de holten vande Duynen/
So dat het al verwint dees' Edelen Basynnen:
Want dooz dit Moeghen-Liedt ick wederom bedaer/
Taer ick sijn niet en wist schier waer ick selver waer:
Hierom ick stellen wil dit achterdenck ter zpen/
Mits myn verwoesten vys gheen knaging koulien wen:

Tus' ich tree na den staet/op dat het soo toegaet/
Dat ich bevest myn ryck met eenen vasten staet. Binnen.

Derde verschooningh,

Salemon, Joab, Abisai, Itai.

Salemon.

Hoe ist dus haest verkeert? wat compt ons Velden over?
Wat onverscienden vacht comt ons van desen grover?
Om menscheijch bedryf ha! Broeder wat 's u doent?
Wat is doch u begin? wie had opt sulck vermoen
Wat eenen Booswicht socht sijn Vader te versaghen
En sijn. Broeders doen de alderwrechte plaghen:
Ha grouwelijken daedt! o grootste Tyrannip
Van niemant noyt bedocht om eenich Heerschapp:
Duist 't beloofden zaet de Heydens willen lycken
Om met een Moorzen hels besitten d' Aertsche Rycken/
Als doen soekht des Tyrann/wiens Goddeloosen Ziel
Die nimmer heeft ghedaen wat Gode wel heviel/
Want hy van hants been op seynich heeft ghesogen
Om moordery te doen met beynsen en met loghen:
Daerom onrustich staegh sijn hert dat is berept
Om doen het ghene wort hier onder overlept:
Belept wort inde Hel/dat sy niet hem beginnen/
Om zoo met zyne Ziel noch Zielen meer te winnen.
Ha schoonen Absalom! ghy schoon wel zyt ghebeelt/
Maer ghy noch seggen salt/ach! die noyt waer ghetekst/
Soo ghy u niet bekeert: Sy schuwim van alle Boeven
Die dus schent onsen stam/ons Vader doet bedzoeven:
Ja maket eenen spot van u en van ons al/
So wyp nu niet en sijn meer dan een spot gheschal/
Witz dat de Heydens sacm ons Gode daerom last'ren/
En ghy ons name goet daermede doet verbast'ren
Recht vande waerde eer so lange is betracht
Dan mynen Vader Heer/heur waerder heeft gheacht:
Ja merder als het Rych daerom ghy treet int voorzter
En stelt u wzeeder aen/ja als de slimste Moorder:
Wie sout bedenkken doch/dat in een schoonen schijn
So een serpenten hert vol Tyrannip can zyn:
Maer d' Heere sy gheloost/die't noch heeft opgehouwen
Dat ghy niet sijt verlept/maer houdet uwen trouwen

Cot

Tot uwen Coninch waert. Dus Joab groeten Heldt
 D Name waerdich is men overal die meldt:
 Soo uwen Broeder me in Manhaft gaet u volghen/
 Op datmen so verdryft van ons die onverbolghen:
 Daerom myn waerdien vrient/ Ithay uwen Naem
 Van groeten vrientschap tron verspreyden sal de Faem/
 Da overal heen om tot aen des werelts enden/
 So ver de Gulden Son sijn stralen comit te wenden/
 Dat ghy dus uwen vrient in syn noot niet verlaet/
 Maer ghy met goet en bloedt in syn noot hem bystaet/
 Dus dank sp u altsaem: Ich dank u voor mijn Vader/
 Wits hy ons Coninch is/ en niemand is myn nader.

Ioab.

Ha Jongh'ling vol verstant! Edelen Coninch zoon/
 Alree u wyls hept bralt ghelyck de Somme schoon
 Die overbraeft de Maen in claeheit veel te boven/
 Soo uwe wyls heft me/datment niet sou gheclooven
 Van eenen Jonghen Prins te hebben meer verstant
 Van tot zijn Paren een/men is aen u bekant:
 Daerom ich heden sweer / dit Lichaem eer in stukken
 Men van maleander sal in dypseint sienter's rucken
 Eer dat ick laet in noot u Vader mynen Heer/
 Want van beginne ick voor hem heb op en neer
 Ghestreden en ghedient/ en dat in allen strijden
 Waer nimmer ick en heb myn leuen willen myden/
 Als tegen den Sierier/den Woesten Phylsteen
 Tot eere van zijn Croon ick heb haer onderstreen:
 So oock van Ammon me ick Rabba heb ghe>women/
 En dooz myn groote cracht haer pracht tot niet verlomen:
 Want na victory wy daer moedich trocken wpt/
 En had ons Vorst ghehadt noch nopt soo groten bunt:
 Hierom wel heeft dees Arm dat kunnen doen uptrechten/
 Soo sal ick minder weer nu niet Manhaftich vechten
 Dat tegen een die niet noch strijden is ghevewent/
 Als wel daer Man voor Man strijd'barich was bekent.

Salemor.

Al moet den goeden Godt zegen daertoe gheven
 Tot eeren van syn Naem/so hy oock heeft beschreven/
 Want die met hem begint/heeft strax een vaste Borgh
 Daer hy op bouwen mach/ en strijden sonder sorgh:
 Hier teghen een Godloos vry duncket hem verlaet
 Op voordeel van veel Lien maer laes! dit niet en batet
 Wanneer't hem niet belieft/ by wien staet allen cracht/
 Die voor des werelts tydt te voorschijn is ghevracht.

Als tynghenis ghenoegh wyr by ons Vaders binden/
Daerom aen eene niet wyr hebben ons te binden
Van dencken hoe Abram stoutmoedich heest ghehaen
Om Lot te lossen weer/ so most hy tegen staen
Wel vier Comingen trots/ voor wien waren ghevallen
De Neusen Astor, met me de Neusen alle
Van Carnaim en Ham, so die van Sijm me/
Noch den Tyrann Emim, en cost niet houden ste/
Maer al verslaghen zyn van dees vier Vorsten crachich/
Van alleen Abrams volk en waren sy niet machtich/
Want hyse sliecht tot Dan, en saegh dese voort na
Tot 't overblyfsel was ghevluchet tot Hoba.
Hoe is ghecomen dit? niet door sijn eyghen sterckten/
Maer 't was den grooten Godt die in sijn Legher werckten/
Om dat niet souden Lot met 't Goddelloos ghespuys
We worden welch ghevoert al uyt zyn eyghen Kups:
Dus hier aen can men sien hoe dichtwils de Sondaren
By goeden sijn in ramp weer comen uyt beswaren.

Itai.
Itai ist niet lang gheleen doen Sauwel Coninck waer
Wat door zyn Doone de ons Gode op dat pas/
Dat hy hem gaede Geest/ als clareheit mach blycken
Hy overelom mit een voort Legher niet te wycken
Dan trate de Phylsteen toe mit zyn Schilt-knecht stout/
Want van hy winning treegh/ door s' Heeren macht ghebouwt.
Dus alles staet in Godt/ die moet den hulper wesen/
Ghelyck men van Giedeon en andren meer can lesen.

Abisai.
Daerom wryzen niet voor Absalom's bedryf/
mits ons rechtfvaerde saect maeckt onsen Legher stig:
Want al wat hy begint/ 't is wilps en ongheraden/
Honbollich/onbesuyt sijn schendich al zyn daden:
Hy maecket so hy wil en overlecht so wel/
Het eynde baert voor hem een droevigh/treurich spel:
Als ons Coninck droef/ so haest tot niet verslagen/
Daerom int minste wry ja niet met al vertsaughen/
Want ick de selfst noch ben mit hem ghedoolt ter vlucht/
Daer nimmer niet verschrikkt/ hoe groot oock wast gherucht/
Dat Sauwel niet zyn Heyr ons by was om te dooden/
Noch al ick vreesden niet/ doch nimmer eerst ghebloden:
Want doen u Vader socht te gaen met een alleen
Op den Bergh Hatchila, soo bruychten hy dees reen:
En vzaechden onser al/wie isser nu dus moedich
Te gaen mit myn alleen int Legher overvloedich

Dan Sauswels Mannen heel? strack ree was ich sijn knecht
Te waghen lijf en Ziel voor hem myn Vorst oprecht.
Daerom naet Legher wyp te bepde gingen woorder/
Daer allen liepen my en lacghen bup ten oorder
En waren in ons handt/ ten leven oft ten doot/
Maer uwe Vaders deucht liet haer tsaem sonder mocht.
Heest dorn des Hemels Heer dit weten soo te schicken?
Wp schickt het noch so wel/dat al de valsche stricken
Die worden hem toelept/ haer keeren rechtlyck om/
En die die 't heest bedocht 't hem sellis overcom.

Salemon. **D**aerom wie soecht een plaegh een ander op te storten
Met ongerechticheyt die woelet om te corten
Sijn leven haest daerby/want wien hy soecht te slan
Die ongheweert hem sal niet laten so begaan.

Abisai. **E**n noch meer dat wyp/wy die anders niet en soechten
Dan met een hidders aert Manhaestich ons verclocken/
Want dit wyp zijn ghewent/ als weten die van Gadt
Wanneer wyp met ons Vorst daer wonnen stadt op stadt.

Ioab. **D**it is nu al gheschiet/dat wyp by Achis waren:
Dan spoepen wyp ons wech/ en onsen Vorst verclaren.

Salemon. **D**at 's ioab wel gheseyt/op dat wyp eomen by
Waer dat myn Vader lept niet 't Legher op een ry/
En met sijn hoochteit daer ons spieding te beraden/
Dus treden wyp wat aer om haestich hem te naden/
Op dat hy hooren mach't gheen van ons wert doorsocht/
Ich hoope haest meer sal ons werden aenghebracht. Binnen:

Tweede Deel, vierde Bedrijf,

Absalom in zijn Heerlijckeys, Achytophel, Amasa.

Absalom. **N**och ich niet rusten can/voor dat mach zijn vergeeten
Mijn Vader door de doodt/ mijn Broeder al versmeeten.
Terwyl myn ter vlucht/ en gheen verlangen baet/
Dus om haer ondergauck ghy Raden gheest myn Raedt:
Achytophel versint/deucht dooz u wyse sramen
Hoe dese acnslagh wyp op 't braesste doch beginnen.

Achytophel. **T**erwyl ghy 't aer myn hangt/ so wilt verseeckert zijn
En doen't gheen ick u segt/ de goeden Raet van myn/
Dat is/ ick selver wil der cloekisten trots uplesen
Duy simael Mannen twalif/op dat ghy sonder vreesen.

Hier brylyck blyben meught/ter myl sal ick by nacht
Cloeck David saghen na/tot dat ick hem vercracht/
En slaen hem dan alleen/om weer te comien brenghen
Tot u de Lieden al/dus mijn staet laet ghehangen.

Absalom. Die staedt is wel bedocht tot ruste van myn Ryck:
Wat dunckt Trawanten u? wie vont oyt desghelyck?

Amasa. Het comt oyt ryp verstant/want wijsheit zyn syn woerden.

Absalom. Dan't schaet niet of men me Husay daer af hoozden

Een bin-nen die he haelt. Wat dat hem hier af docht/dus haelt hem daetlijck hier/

Dat hy verschijnen mach voor myn Throon van Ophier/

Die als een Jasjis blinckt van soo veel cloecke Mannen

Die derven onbeschroomt opt Veldt haer boogh upspannen:

Beheerlyckt is myn Zael met Goddelijcken glans/

Soo dat gheen Prins of Vorst can hebben mynen cans/

Witz dese stem blaest voort/als doen de Doodden winden

Die haren Asem vant aen't Zuyden laten binden:

So vliegt oock stracr myn macht/als dese tong maer spreekt/

Gheswint 'ghebieden mynsich overal doorbrekeet.

Daer comt Husai me: Het sal noch soo voort talen

Dat wijsheet men alleen voor Absolms Croon moet halen:

Wel dan Husai hoorzt Apthophels staet seer wijs/

Versint met cloeck verstant/crijght van ons allen rygs/

Dat hy uplesen sou duyst twalif Crygers luchtich

Om mede doodden daer alleen myn Vader bluchtich/

En vrede gheven 't volck/sullen't wy doen of niet?

Husai. 's Lijfs ghena/Heer Coninch/hi ra niet dat dit gheschiet:

Ghy kent u Vader wel met syne stercke Lieden/

Als Leeuwen zyn zp fel/die voor gheen Beeren vlieden:

Daerom sp zyn op hoed'en loeren wel bedacht:

Op datter op u Henr Wel wert ghenomen acht/

Dus want Apthophel dan daer quam verbyde trecken

Want ons te grooten scha/want dit dan sou verwecken

Door ons te qua gheroep/dat in een effen dal

Ghy reden hebben sout dooz David onderval.

Daerteghen rade iek: Ghy liebet laet vergaren

Dan Dan gantsch Israhel en Barsaba niet sparen/

Op dat ghy Cryghers hebt als Sanden aen der See/

Dan selver daer me bringe u wel ghewenschen vree:

Dus ick niet beter weet/ om tot u Heyl te raden.

Absalom. Gheseyt dit kloeker is: danck Hemel sja u daden.

Daerom Trawanten schickt/dat dit gantsch Jacob weet/

Dat sp op moeten voort/hierom laet dit bescheet

Dan

Dan Dan tot Batsaba, ja over al heen senden
 Op dat sich Isrel al en Juda tot mijn wenden:
 Laet roepen uyt mijn wil dooz' t gantsch beloofde Lande
 Op dat myn Dader comt met myne Broers van kant;
 Dus laet ons heenen gaen om dit foo straf te schrijven/
 Dat niemant in sijn hut sal derwen schijplich blyven.

Achyto-
phel.

Binnen al, dan Achytophel blijft.
 Wel wat is mijn ghebeurt doch immers is het waer
 Dat myn een banghept maeckt/ ja Hemel/ Aert/ te naer/
 Mijn Raedt verachtet wozt/ by een die ich begere/
 En ick verraden soecht/die my niet dee van eere:
 Daerom dees straffe comt rechtveerdich na myn loon/
 Wat David ick al sie weer comen op zijn Chroon /
 Mits Abslom wozt verblint om goeden Raedt te laten/
 Op dat hy crighen moet sijn straf dooz' schijns beppaten:
 Sijn selfz/ is hy niet wgs/maer t'wozt laeg! soo beschickt
 Tot dat hy loopen sal al in sijn epghen strick :
 Waer was doch myn verstant doen ick my ginck begheven
 Wy desen snooden Boef ! Rampsalich is sijn leven/
 Mits hy sijn Daer verslaeght/die beter is als hy:
 Dan Absalom/ Abslom ghy teelt u epghen ly/
 Want die sal binden u/die u na loon sal straffen/
 Dat sonder achten yet op u grootmoedich bassen:
 En uwen Vader vroom sal weder heerschen goet/
 Mits hy danckbarich is de Heere met ghemoedt /
 Want van sijn zonden boos heeft hy ja groot berouwen/
 Daerom de hoogst oock niet hem sal sijn hulp onthouwen.
 Werrewaerts ick dan keer als hy betreec dees plaets
 Tot schelling quint myns zond/ ick vinde Weynigh baets:
 't kan myn verschonen niet/te vant is het ghecomen/
 Te gruw'lyck is t' verraet/ dat ick heb voorzghenomen:
 Te eyff'lyck is myn daedt/ ja icket in verwair;
 Te droef is myn Planeet met dese qua leyt-star.
 Wat sal ick maken nu ? ick weet niet wat beginnen/
 Ick langer hier niet blyf te groot sich sijn myn sunen:
 Want oock als David quam/soo waer ick weer in noot/
 Daerom ick wensche niet dan na myn droeven doodt/
 Dus ick na Gilo treck/om myn hups te beschicken/
 Mits schaemte liever wou dat dit hert mocht versticken/
 Eer dat ick sach den dagh/ dat David weder quam
 Om lastren myn verraet/mijn waerdich 't leven nam/
 De eer heb ick betracht in lanc'haupt te verwerben

D

En

En sal nu daer dees daet in een vogg' blick versterken/
Sich yder spiegh'len wil/dus staegh vrp om my denckt/
Op dat verraderp n'eere niet en krenckt/
Want verraat loont het eynt een harde straf te hopen/
Dus gheen verraders wilt van hare straf bevruept. Binnen.

Tweede Deel, vijfde Bedrijf,

*Abiatar, Sadock, satende op Stoelen als in Huyse,
met een Dochter daer by neyt.*

Abiathar **T** Is wonder datmen siet de quaethept staegh meer wast/
Daerom na salichept nien nu niet meer en past:
Want daer den Herder dwacht daer dwalen oock de Schapen/
Mits Isrel kiesen gaer de booshept tot haer Wapen:
Hoe anders kan dat Lant dan worden straf gheplachet?
Want eenen Tyran wreet syn Vader wjs verjaeght.
Kampsalich is dees tydt mits zonden over heeren/
En Absalom althydt de sonden doet vermeerden.
Ach! wat is Juda nu? waer leeft doch nu haer macht?
Die dooz ders Wooswicht sno is haestich onderbracht:
Een vroom Prins nien verjaecht om eenen Gouvt te crighen/
Dus niemant sprecken derft mits veder weet te swijghen:
Al sietmen wel het quaet dat dagelijker ghebeurt/
De boose het aenstoockt op dat de deuchde treurt.

Sadock. Het kan verkeeren wel of David is ghenomen
Sijn Cepter ende Croon denckt Iob is overcomen
Dat hy behielde niet/ maer quijt wiert al sijn goet/
Van veder voort veracht/bestreden int ghenoet:
Waerom wierdt dit ghedaen? om proeven sijn gheooeve
Ost Armoet ofte smart oock van hem conde rooven
Sijn stijf betrouwien vast aenden Hemelschen Heer/
Heen: daerom creegh hy oock sijn goeden dubbelt Weer.
Soo sal ons Cominck me noch comen in sijn Landen
Met vredens zalichept tot spijt van zyn vyanden:
Daerom niet treuren wilt/ghy vroomen al te saem/
Dan laven sijn Naem die vindet dit bequaem/
Dat hy depvoedet ons/ op dat wy hem dan vreesen:
Hierom doch alhyt wilt aen hem stantbastich wesen.
Ons Haets Heer ginder comt nu haest men hooren sal
Hoe t om gaet in het Hof/ en wat sy seggen al.

Husai
comt uyt

Mijn

Mijn Heer sht wilecom hier/wilt u wat neder setten
 By ons die treuren laes! om dat men breekt de Wetien;
 Verwoest so is ons Gew/ want boosheyt wort gheviert/
 En sno bloet sonden gepl men costelijc verciert.
 Hoe ist verandert haest? hoe groot zyn Isreels zonden?
 Te jammer is dees plaegh/nopt dzaever opt bevonden/
 Mits dien een salich Prins moet vluchten uit zyn Landt;
 En loopen voor zyn Kint/in stede van Dpande:
 Hoe is hooghmoet ter weer/dooz duypels raserpen/
 Om dat het out Serpent ons vrede gaet benyen/
 Dat nu verwommen heest dees sno ghebooren Zoon/
 Die om meer zonden steelt zyn eghen Vaders Croon:
 Dit dueret wel so lang tot dat het hem verdrieten/
 Wie David dan weer sal zyn Rycken doen ghenieten:
 En straffen hem na waert/als hy lang heeft verdient/
 Ons Heere bidden wy/dat hy dit haest verlient.
 Deeren Priesters vroom/ tsal alleg wel verandzen/
 Want myn Raet breken moet haer cracht al met malcandzen /
 Van boven al Godts hulp/die daertoe geben wil.
 Sijn zeghen en zyn cracht: daerom laet weten stil
 Dit onsen Coninck waert/het twelck ick u nu melle/
 Dat is: Aytrophel wou eens twalif duyst uit tellen
 Der sterckste Mannen cloeck/om trekken op by nacht
 En overballen hem/wanneer hy t minst bedacht/
 Van dooden hem alleen/om brengen so de Lieden
 In vrede Abslom toe/maer ick dit best ontrieden/
 En syrakk met hem also: Ghy kent u Vader wel/
 Sijn volck als Beeren sterck/als Leeuwen syn zp fel/
 Die loeren pevers cloeck tot haer voordel verholen:
 Wat wou het wesen dan/ als quam Aytrophel doolen
 Verby haer/onversiens sp dan uit quammen voort
 En deden onder haer een onverwachten Moor:
 Daerom doch liever doet het t' ghene ick u raeden/
 Ghy selver heenen treckt/toont u Manhaftest daden:
 Mits Isrel nemet me/van Dan tot Basaba,
 Op dat ghy cloecklyk kunt u Vader jaghen na/
 Tot dat ghy hem beclempt/ so brenget hem dan t' onder/
 Laet blincken so u cracht/ tot allen Menschen wonder.
 Dit nam hy daed'lyck acen/en maecten het Placeat
 Dat Isrel voort moet op/seght hy op hoede staet/
 Want Abslom dzalet niet/dan sucr daerop voortvaren/
 Daer in den stercksten sterck ons Coninck wil bewaren:

Sadock. **D**us seght dat hy niet bligt int Veldt noch in Woestijn/
Maer in een vaste stadt hy moet versecchert zyn.

Gheschieden sal 't myn Heer/ons beyde Zoons sijn bumpten
Door vrees sy derven niet haer inde stadt beslupten/
Daerom myn Dochter ick by heur sal laten gacn
Op dat ons Zoonen op dit gheve te verskaen.
Ghy hebt all's wel ghehoort ons Haets'-Heer syne segghen/
Daerom hei minst by u niet laet verborzen legghen.

Dochter. **I**n hebt alles wel ghehoort.

Sadock. **S**o laet ons binnen treen/

Nits ghy wat nutten meugt tot stercking uwer leen.

Binnen al.

Tyveede Deel, Seste Bedrijf,

De Maeght.

Maeght. **V**V At beurter daeg'lyc quaet? wat comē doen de menschen?
Wat doense opstmaet? als Godt toelaet haer wenschen
Dan also hem niet belieft/ so is ooch niet haer cracht!
Maer ballen strack te grondt/ onwetent/ onbedacht:
Zy raezen wel een tijt voor haer hooghmoedich baren/
Dan also verloopen is/ waer heen en sy dan baren?
In droeshept/ eeuwigh dzoef/ benevelt staegh niet ramp/
En knerssing sonder eyndt van schickelycken damp:
Hoe doch de Menschen laes! haer soo in zond' verworgeren
Dat sy onwetent niet voor d' Helsche pijn en sorghen/
En nimmer leven wel/ om 's Hemels Ryck ghewin/
Dan aen het swerelts goet verwoertelt hart en sin:
Hoe vant syn sy verdoort/ die dus haer leven eynden/
Want 't is te groeten pijn daer naer sy haer laes! weynden:
Daerom terwyl ick gae/ door eenen dzoeven plaegh/
Om vlytich dienen recht ons Coninch Hert'lyck graegh/
Al wel 't en boosen wint/ dat dzoef ons Vorst moet hien/
Dochters in teghenspoet men staech niet hem moet srpen.
Hierom ick haestich tree nae 't Water soet vogel/
Om doen myn boorschap daer aen myne Broeders wel.
Terwylen om tijts- cort mach ick den Heere looven
En prysen zyuen Paem daer in wy vast ghelooven.

Singhe

- 1.
- S**inge vry uyt beschroomde Maect,
Droef beclaeght
Datmen siet dus daeghlijcx beuten
Sonden veel, daerom Godts handt
Straft het Landt,
Twelck ons Priesters laes! betreuren. Maer staeg soecte verbreke
- 2.
- Ach siet hoe de werelt wock
En crioeit
Om meer zonden te vermeeren,
Een valsch Coninck noyt ghehoort,
VVil het woort
Noch Gods vrees niet begheeren.
- 3.
- Na't Schrift Moyses men niet siet,
Haer ghebeidt
Boos stellen sy uyt ghedachten,
Mits dees snoo ghebooren Soon
Steelt de Croon
Om zijn Vader te verachten.
- 4.
- Hoewel hy doet opstmaet
Boos het quaet,
Om Gods wetten te verstecken
Daerop hy nochtas niet acht,
Onbedacht
- 5.
- Dan die inden Hemel woont
Alles loont,
En cant weder wel verandran,
Daerom die zijn onderbluft,
Niet en suft
Maer God biddet met malcandren.
- 6.
- VVant Sadock, Abiathar,
Laten var
Door de wolcken henē rysen
Offerhanden van 't Altaer,
VVieroock clae
Om Gods eere te bewyssen.
Einnen.

Tweede Deel, Sevende Bedrijf,

*Absalom met zijn Travanten ter Lacht, so als sy comen
schuylen verbaest achter de Fonteyn Rogel
Ionatan en Ahimas.*

Absalom. **V**V Aer heenen bleef dat hert so haestich uyt ons dogh /
Het schijnt dit Jaegen styf en heeft nu geen vermoogh /
Want 't Wilt is ons te rat en 't laet sich niet besetten /
Dan ginder aen dat Hol op dat Swijn weer wilt letten:
Soo Taurus gaet ghy daer en neenit de coppel vyf /
Icht wil gint's Boswaert in weer jaghen even styf. Binnen al.

Ionatan en Ahimas comen van achter de Fonteyn.

Iongtan, **D**ie schrick myn so verbaert/dat ick noch angstich suchten/
Verbaest ick schier niet sach waer heenen ich vervluchten/
Dan hy heeft ons bewaert/die 't all si en al vermach

Dat niemant van het volck/noch Absalom ons sagh.

Ahimas

De Heer het so beschickt/en can het luck weer gheven
Die hyt ghenomen heeft/al of wyp droevich leven /
Daer my beproeft hy ons en siet aen ons volftant/
Ghelyck hy Abram de/dreest hem dooz al het Landt
Waerom hy elaechden niet/ al most hy dichtwils bepusen
Door Suster syne Dronc/dat dee hem achterpeynsen
Daerde Heydenen gepl/om vreese dooz de noot
We brengen mocht haer lust/de tydingh van sijn doodt.

Jonatan.

Van die den Heer vertrout/die seker mach vertrouwen
En nimmer twijfelen droef/dan hem daeraen vast houwen/
So Jacob dede me/als hy van Laban quam
En ginck tot Esau stout/hy 's Heeren hulpe nam
Die het beschickten so Edom van Liesd most weenen/
Daerom seeckt 's Hemels macht/hy sal u hulp verleenen.

Ahimas.

Daer op betrouwien wyp/en steumen op dees cracht
Dat ons niet letten can al s' Werelts polen pracht.
Maer wat ick singen hoor/ laet ons weer achter schuplen/
Op dat ons niemant siet/want wyp dus moeten tiplen.
Vveder bey achter de Fonteyn.

De maegt
comt sin-
ghen, een
longhen
achter
haer gaet
luyf'ren.

A Ldie aen G O D T ghelooven
Die vullen met my zynen name prysen,
En met Lof-sanghen looven,
Daermede vvy zijn heylicheyt bevysen,
Want vvaer hy is, daer can hy fris
Ons deuchden vvel verhooren :
Hierom vvilt singhen,
En hem Spelen op clinghen
Uytvercooren.

2.
Verdrijft's Werelts becom'ren,
En laet u aen haer nimmer niet verbinden,
Noch giericheyt beslom'ren,
Op dat ghy u selfs daer niet me verslinden :
Dan slaeet vry ga,arbeyt vroegh,spa,

Maer

Maer G O D T niet vvilt vergheten :

Soo sult ghy leven,
En u in rusten gheven,
'T quaedt versmeten.

3.

Want heyligh is ons Heere,
Iehova is zyn Naem vol van ghenaden,
Gherechticheyt vol eere
En Barmhertich toont hy ons veel vheldaden :
Dies sy hem Lof, in 's Hemels Hof
By duyst-mael hondert Engh'len.
Dus Godts Dienaeren
Wilt u in vred' vergaeren
Hier te mengh'len.

4.

G O D S macht heeft 'tal gheschapen,
En alle dingen zyn van hem ghecomen:
Daerom enacht gheen gapen
Van Afgooden verziert of yd'len droomen ;
Acht gheenen G O D T, teghent ghebodt
Van *Moyses* hier ghelaten ,
Want dat brengt lyen,
Wilt u hier af bevryen
G O D S Woort praten.

5.

Soo dan vvaer ghy meucht reyfен
Door Wateren stuymich, of in vvat Landen,
Waer ghy comt in Palleyfен
Van Vorsten straf, G O D T doet u onderstanden,
Hy helpt u al, in Bosch oft Dal
Voor Moorders op de vveghien :
Jacob vvilt slachten,

En niet hem vvaerdich achterpali
Godes Seghen.

Wat iser niet op Aerdēn
Van dat ons oogen overal aenschouven,
'T is vvonder al van vvaerden,
Daerom dees Schepper pryst Mannen en vrouvven
Want vvat men siet, 't is al uyt niet
Ghemaecket doot zyn vvoorden,
Voogh'len en Beesten,
Oock onder-Aertsche Gheesten
Als 't behoorden.

PRINS hooghen GOD T der Goden,
Laet clincken slecht ons Lof tot in de Heem'len :
Wat vvy hebben van nooden
Dat gheeft ghy ons, en spyst al vvat can vveem'len;
Dus ach! onfanc, ons slechten danc,
T'vvyl vvy niet beter connen :
Want 't can niet vvesen
Dat vvy met Lof volpresen
Ughevvonnen.

Ionatan en Akimas comen van achter de Fonteyn.

Ionatan. Ap siet ons Suster ist die soo Godtsalich singht:
Welcom zalighe Maeght/mijn hert van vreuchde springht
Doorz 't lieffelijck ghelupt des zinghen van u Liede:
Wat tijding brengt ghy me? wat machter daeglycx g'schieden
In die ontruste stadt / daer booshept drijft de macht
En men oncaps hept eert met snoo verbloeckten pracht?
Maeght. Mijn Broeder swijght wat stil/want wv niet mogen letten/
Ghy moet na David gaen/dus wilt u hier na settien/
En bzenghen dese maer/ als ick u melden sal/
Om vordren wwen wegh na Ephraes droeve dal :

90

So gaen ich wel wat me din tijt-cort ick dan seggen.
Ionghen. Dat ghy consmaken moet wat 't Hof nu gaet aenlegget. Binnen
Dat moet ick luystren me. Binnen.

Tvveede Deel, laeste Bedrijf.

Ionghen.

Ionghen.

GAntg Muyssens / hemi wat
Version ick van dees Mept/maer dese loose prat
Wil ick gaen seggen voort aen onsen Jonghen Heere/
Die myn daer voor ick weet wel wyp wat sal vereeren:
Sijn Jacht ick blasen hoor/ick loope nae de baen
Daer sp het viugghe Wilt te saem na spoore gaen. Binnen.

DERDE DEEL,

Eerste Bedrijf.

Absalom, Amasa, Trawanten, Ionghen.

Absalom

VVEl Jonghen is het so t' heft ghy't wel commen hooren
Ionghen. Ich volghden achter aen/sy gingen al recht vooren
En dochter niet om my/ als ick u Mapestept
Vercondicht hebbe nu/ soo hebben sy gheseydt.

Absalom

Soo moghen vreesen sy/soo ick haer crigh in handen/
Wat ick haer straffen wil tot schick van alle Landen:
Daerom zendt ick u vier gins na Bahurim toe/
Bringt haer ghevangen me/verjaeght haer mat en moe/
Van ghpse craghien kont/vliet voort/ wilt gheen tijt spiller.

Amasa.

My rennen daem daer heen/om voldoen uwen wille.

Binnen met haer vier.

Absalom

Dus wyp dan na het Hof/ en rusten eerder niet
Voor dat myn s Daders val te hoope is gheschiet/
Want Morghen is den dagh/die Phobo sal beschynen
Dat myne Broders al ter Hellewaert verdwynen/
Na ewintich ure noch/wil wesen soo de tijt
Dat ick van dit ghesnoz sal wesen sal wesen al bevrift.
Want Isrel sich op maect om myn wil na te comen/
Dat sp bevesten myn/het gheen ick heb ghenomen:

C

Dus

Dug ick manhaftich tree na myn grootmoedich Hof.
Om als verdwijnt de Maente remmen dooz het stof. Binnen al.

Derde Deel , tweede Bedrijf ,

Ionatan en Ahimas comen loopen verbaest by de Vrou.

Ionatan.

A **C**h ! Vrou verberget ons ons leven wilt verschonen/
Daer of des Hemels Heer u ewich af sal loonein.
Daelt neder in dees Put.
Wp doen als ghp ons secht
Troef met benuichept groot/ daeromse doch toelechte.

Vrouw.

Ahimas.

De Vrou deckt se toe, en smyter gort over, t' wyl come
Amasa met d' ander drie.

Amasa.

Ghp Vrou/wat wilt ghp doen & verschuppen dese Mannen?
Verraders shnt/ ick seght/ ghp half ghebacken hannen:
Comt lept ons overal/het gantsch hups denr en deur/
Tot dat wyp vinden haer tot uwer al ghetreuer.

Vrouw.

Amasa.

Vrouw.

Amasa.

Mijn Heer sy zijn hier niet.
Swijcht/ wyp u niet ghelooven.
Die Brugh zp over zhn.
Lept onder ons en boven/
Wyp willen hebben haer/want sy hier gingent in:
Maecht ons geen quaemens wjx/ voort/voort/murven sottin.

Sy gaen binnen soeken en comen veder ny.

Vrouw.

Wat vindt ghp nu int hups & waeromme sond' ick lieghen
Dat tegen 't Conincx volck/ en valschijsk u bedrieghen &
Wyp moeten 't gh'looven nu/wel liepen sy dat heen &
Ja. Amas. Wederom wyp doort tot dat wyp haer betreuen.
Comt climt vyp weder op/sy zijn gegaen haer wegghen/
Dus gaet vyp uwen wegh/en hebt des Heeren zeghen.

Amasa.

Vrouw.

Vrouw.

Ahimas.

Vrouw.

Ionatan.

Wyp dancken u o Vrou/ seer grootlijc u weldaedt.
Cis wel Jonghlingen broom/dan dat niet heenen gaet
Of ghp quaemt weer in ly/want sy u die wegh soeken/
Om dat ick't seyden haer/dus sp haer gins vercloecken.
Is ons dan die wegh vyp &

42

Vrouw. Wat sonder kwoffel Jar
Want sp u daer ich weet niet volghen sullen na.

Ionatan. Wel Broeder gaen wy dan : danck sp u waerde Dronwe/
En dees u diensten groot wy steets ghedachtich houwen.
Binnen met haer twee , maer de Vrouw blijft.

Vrouw. Gaet in des Heeren Haem. Hoe Isrel is in roer
Dooz een die wil verslaen/Waer/Duster/Moer en Broer.
Waer beurden sulcr opt meer/ick cost het looven nimmer
Soo ick 't niet soeken sagh/sijn leven gingt noyt slimmer:
Oock hy wat Heydens boos men dierghelyck noyt sagh/
Waerom dees zonden groot men wel beclaghen mach/
Wat het beloofde zaet soo boosen daedt laet voeren/
Wat comt uit Hoven niet ? wat connen Dorsten roeren ?
Wat connen Princen doen ? wat zhuse in haer schijn ?
Niet als hovaerdich vol sp vol oneuphept sijn:
Sp houden wel het Swaert/maer breecken selfs de Wetten/
Mits sp als Goden valsche/ gheboden valsche voorsetten/
En blyven vast verhart aen 's werelts pracht gheboept
Soo allen wercken vroom van haer wort uitgheroepit:
Dus ist een Husman best/of een Woerin te wesen/
Mits die eenvoudich goet haer Godt met herten vreesen.
Ick leef en ben gherust/niet breeze voor de Hel/
Want die gheschapen is om loonen hoofshepts spel :
Hieromme wat ick doe/al can 't my niet verdrieten
Als ick tot 's Heeren Lof myn ziele mach ghenieten:
Hoofs pracht ick niet begheer/noch haer wellusten veel /
Maer arbey liever staegh/om cryghen salich deel:
Laet brommen dieder wil/met syne hooghe Wallen/
Ik leef in myn Hutgen cleyn / sp eer te gronde vallen :
De Boomen van het Wout/aenschou ick liever hier/
Dan ick de costen sie/des Croone van Ophier :
Hae 't Delt ick liever tree/en sien het Cooren Massen/
Op dat ick heughlyck mach op Godes zeghen passen.
Dus hem sp losen danck/die 't soo te schicken weet
Wat peder is te vreken/waertoe hy is bestect:
Dus ick hem looven wil/nu soo myn dienst bewysen/
Om waer ick heenen gae hem met Lof-sangen prysen.

Laet looven wy ons Heere , van dat hy ons doet,
VVant zijn crachten laet vermeeten , wasdom overvloet:
Daerom is nu niet op Aarden , het crijght al het zijn,
Dus wilt roemen al zijn waerden , prijst de Heere myn. **Wimmen.**

Derde Deel, derde Bedrijf,

Achythophel.

Achyto-
phel.

Noest ja wel soo vert/dat myn hups ic beschickt/
Alleyn niet quelle naer blyf ick benaute verstickt:
Want niet schozt/dan't epnde van myn leven/
Om dit beaertsteu ris tot ruste te begheven/
Want door wanhoping bang/t verstant is omghevrent/
De zinnen zyn int zaamt/de tong sprekt onbekent.
Ach my! wat sal ick doen? wat is doch myn begheeren?
Want soo ick langer leef/mijn rampen staegh vermeerent:
Daerom de doodt ick soech/maer het krengh ick niet vin/
't schijnt of hy is om hoeck/of oock veroost van sin:
Te groot is myne spyt/die ick dus bang moet lyden/
Daerom ghy dzoesen ryjt/en wilt myn doodt niet myden:
Ghy Princeen Lucifer/s ryjt u heeten brandt/
Op dat ick word' op rol/met u in als bekant.
Den Hemel ick versweert/want sy myn niet wil helpen/
Dat ick met haren kracht de Aert mach onderstelpen/
Dus schicken laet u macht/op dat de menschen al
Doort trillen moghen bang met mynen onderbal.
O swarten hulp ick soeck/klimt over d' Antipoden/
Om dit verlaten ris asgryselheit te dooden:
Want ick dooz knagingh hart niet langher leben cans/
Daerom begraven helpt deeg heel verbloeckten Man.
Dus Verde rontom scheurt/barst met nevelich dampen/
En keert by Abslom om tot waecke van myn rampen
Tot wreeching van myn smert die hy myn lyden doet/
Dat ick ben dus verbaet in dollery verwoet.
Is niet ghelyck het hoort/want myn ooghen schimmenen/
Wat blammien sien ick daer t'k Sie de Nickeren tammeren
Met Metselaers daer hy te saem int swart ghekleet;
Mijn hupsjen inde Hel sy voor myn maken reet.
Het onderaerts ghedrocht begint na myn te talen/
Om dat ick niet en sond' hier onder pevers dwalen:
wijst, d'an Te vrel is dat ick sie/wat komt hier alte voor?
der met Hoort eens ghemompel swart/ach! epselfch ghehoor,
een Stric Hoe raech ick noch aent eynt ghy vert verdoemde zielen?
die hy he Komt/komt/hebt ghy macht/komt en wilt myn voort verniele/
staegwijst Hoe staet ghy dus en dompt/ghy wijst myn Wel het swaert:

Dan

Twee
Duyvels
rijsen een
met een
Swaert in
de handt
't welc hy
hem staeg
wijst, d'an
der met
een Stric
die hy he
staegwijst

Van streekt het hier dwars door/ soo ghy niet zyt verbaert.
 Va bloeden Ezels plomp / en derst ghy noch niet streecken?
 Soo vert ghy't hebben wout tot stof soud' ick u breecken,
 Ich schrick meer u te sien/ als ick schrick voorz de doot:
 Helaes! hoe kom ich noch up dese droefheit groot?
 Ha grauwelich ghespuys! ha ondraechelich knagen!
 'k Wil/wat is dat ick wil? Ich hant niet langher draghers,
 Wat suf ick voorz mijn selfs? Wat suf ick voorz dees arm/
 Dat die ontlasten sou mijn van dit droef ghelycke?
 Val wat is niet dees strick/ sou wozghen dan syn lichter?
 Spreect bussels half ghemaect/ en weest nu mijn berichter?
 Want na myn doot ich wensch om eens te varen heen
 Waer myne gheest by nacht voorz Absalom mach treen.
 Dus ziel hoort myn ghebiedt/wilt dit ghedachtich houwen
 Dat ghy verbaren moet alleen dooz myn wantrouwen:
 't Welc is dees boos wichtschult/ daerom hem staech verschijns?
 Tot dat syn droeven doot hem by myn onderwynt:
 Van sal ick zijn bernoecht met dees wreck tot syn lasten/
 Daerom myn gheest doet soo/ en wilt hem straf aentasten,
 Ho/ho/hoe klinikt het nu: Wat hoor ick voorz eenstem/
 Die dus dreyenden roept/ en teghen myn sept hem?
 Het myn gheweten is die bitter staet te harmen/
 Nu komt/ ap lieven doot! laet u schicht myn omarmen
 Ich hant niet herden meer/dit knaghen duert te lang.
 Gaet wech vileygn Druiuw/ en maeckt myn niet meer bang/
 Ich ly meer als ick kan/klaecht over ghy myn sonden?
 Wat weet ick selver wel te groot zijn dien bevonden.
 Wat steen ick hier een hoop/vant schicken wort ick las/
 Daerom o harden Drouw/wrekt doch ter zyden af/
 Mijn segghen men niet acht/sy spelen al de stemmen/
 Wilt keeren doch dit swaert/in dees bos om en ommen.
 Hoe staen dees Monsters styf pinchooghen voor den dach/
 Alleen om quellen naer noch naerder myn ghetilach.
 Wil niemand dooden min/soo wilt strace nederdalen/
 En komen nimmer weer voorz dat ick u kom halen.
 Voort teclders van het quaedt/vliet up myn ooghen wech/
 Op achtent al voorz niet wat ick gebiedt of seggh:
 Soo gheest myn dan dees strick / dat ick krych myn verlangen/
 Mijn aenghenomen doot/ gheschieden moet dooyt hangen,
 Ha/ha/Hel/Tripvel/doot/ ick u op myn beveel:
 Om hebben na myn doot by u myn erdeel.
 Wel sal't dan doen dees strick? spreecte swarte nare Gheesten/

En vult door mijn ghebodt de Werde vol tempesten/
Vol neesling en vol damp/oock Son volght mijn ghebien
En hier u claten schijn gheen Menschen meer laet sien:
Want nu sal zyn dagh den dagh van mijn het lesten /
Wat ick in desen schijn de Werde sal hantvesten :
Maer aers in spoockerp te blyven ick hier swer/
Waer dooz myn wenschten wzaect sal kryghen sijn beger/
Soo wie hier comt verby/sal schrikken voorz myn stocken
En epfen voorz deegs plaets/ als Lucifer ick roochten
Met Helschen Gheesten meer/ van rammen swart gheart
Die over duysent Jaer voor ons al sijn ghebaert /
Dus ick niet langer wacht/al of myn ziele schicket/
Ich ruste eerder niet voor myn hert is versticket.

Hy verhangt hem, dan de Duyvels van blytschap danssen
en loopen met de gheweten onder.

Derde Deel,vierde Bedrijf,

Salemon.

Salemon. **V**V At leester niet in vree/met luste na Gods wil/
Thout allegh zijn beroep in een goet wesen stil :
Ghelyck die zon die staegh neemt sijnen loop ten enden
En nummermeer en keert van zynen wegh te wenden:
Soo mede doet de Maen/sy gaet na heur bestel
Om voldoen het begin van Godes al bevel/
Als oock de Nacht niet feylt/om voldoen heuren Wetten/
Sy strax haer Broeder volgt/om duyster te besetten/
De Werde overal en brengt haer Sterren mee/
Een peder op sijn plaets/op sijn bestemde stee /
Daerom meer nae't verloop de uren sijn gheslaghen/
De dagh die niet vertoeft/maer doet de doncker vlaghen
Een peder na het sijn in goeden oordden gaen/
Dat niet gehoorsaemheyt Godts wille wort ghedaen:
Hier over al zy zijn int haere wel te breden.
Hal heyligh x Hemels goet/dat niet de Mensche mede
Int sijn te vrezen can sijn/dan na veel goeden thielk/
De Mensche gierich vroet/'t sy lijk of gheen ghelyck

Hyt

Hyt nimmer laten sal dan steets niet qua ghedachten/
 Een ander synen deel niet list tot hem te trachten/
 Doch nimmer hebben rust hoe veel dat hy beheert :
 Maer 't staech ist gierich hert dat meer en meer begheert.
 Als doet myn Broeder vals/weet niet hoe hyt wil maken/
 Dan met een grouw'lyckheyt int Rycke bast te raken.
 Om dat hyt niet can doen niet een gheweten goet/
 Soo ist in sonden hy wil heerschen straf verwoet :
 Dan ghy het al doorschiet diet weder can verand'ren/
 Hem doch niet verder laet in dese boos heyt wand'ren/
 Maer wilt bekeren hem Heer/haelt hem uit dees Sont/
 Op wat hy worden mach syn boosen weghen kont:
 Al om myn Daders wil die hier dus droef om treuret/
 Ja hy in klachten groot syn kleeren laes verscheuret !
 Ha Woos wicht ! wat doet ghy u Vader en ons al/
 Mids ghy dus zyt verstockt om brenghen uwen val ?
 Denkt niet dat vluchten/wy voor uwen macht te vreesen :
 Neen/neen/al souder sterckt meer thienmael by u wesen :
 Want uwe kracht is niet dan woeden hels en boos/

David cōt. Als hy Tyrannen gh'schiet de Keusen Goddeloos.
 wyt met Wat zyt ghy mensche doch/u selver wilt verheffen/
 zijn volc. Te slaen een ander doot dat eerst u sal betreffen:
 Maer wat gherucht ich hoor myn Vader komt dit heen/

David. Wijn Salomon myn Soon zyt ghy hier dus alleen
 Ter zyden van het volck om ernicheyt te soekien
 Soo weet de Priesters Soons hier weder met verhloekien
 Om tyding segghen vant Hof en hoeter gaet ?

Salemon. Wat roep brengh ghy beyd/het noch niet beter staet ?
 David. Wat brengt ghy droeve maer? spreect op ghy Priesters kind're
 Hoe mach de nydicheyt dus boos het goet verhind'ren ?
 Wat doen de menschen niet ? Wat wordt van haer ghedaen ?
 Gheen droever mensch als ick op Aerde en mach gaen.
 Ach Absalom myn Soon ! ghy kont doch niet ghenieten/
 Want u verraden quaet de Heere gaet verdrieten :
 Te droef is het ghedacht/als ick bedenck u val/
 Wie ick u Vader noch hier na beschrepen sal.
 Wat quelden u hier toe ? Wat heest u hert beseten ?
 Is onkups hoogemoet alleen op u ghebeten ?
 D sonden zijn te groot/te veel breekt ghy de Wet :
 Onsalich Man/ ghy hebt te snoo u aengheset !
 Wat doet ghy niet ? Verdriet myn uwen ouden Vader ?
 P doent was eerst te boos/maer dees is noch veel quader/

Icht kant versinnen niet/ Apthophel sy l' watraet.
Wat kost doch gheven dit/dan dienen 't quaestie quaet &
Ommensch'lych was deeg' rae/ ja uyt de Hel betrappen
Dat een Soon sijns Daders bywijven son beslapen.
Wa grouwel al te groot ! ick derf het dencken niete
Te meerick't sprekken sou/te groot is mijn verdriet :
Maer u belieft het soo dat ick dit al moet dragen/
En ick't noch garen ly dewyl't ic u behaghen :
Dan wilt bekeeren doch/mijn Absalom mijn Soon/
Dat hy u voet mach doen/en brenghen mijn de Croon :
Al slyt hy onbesuyst in sonden ionck zijn leven.
Ach Heer ! om ws Naems wil / wilt hem doch die vergheven/
En sparen hem sijn lyf dat hy u dienen kan/
Om leven soo hier na als een Godvuchtich Man.

Tonatan. Mijn Vorst u teghen heeft Apthophel so gheraden/
En sprack niet Absalom/ sa/ dat hy uptlesen sou
Duystmael Mannen twalif/van herten kloech en trou
Om soo te trekken heen u onversiens te dooden/
Midts gheven het volck vree die van u trouhert bloden :
Dit kostten sou alleen te haeken nae u eynt/
Van hem sy los en prys die dit heeft omghevewint :
Dat hebben sy veracht haer eyghen goet beginnen/
Daerom sy oock niet meer mee sullen yets verwinnen.
Midts dat Huays rae hy haer bestemmet is/
En voortgaen secker sal weet yeder wel ghewis :
Want om te zijn verlost en uptkomst ras te maken
Hy soo gheraden heeft op Absalom sal raken/
En brenghen met een heys wel duystmael hondert lien
Van Dan tot Barsaba ghy voor u al sult sien.
Dit sal gheschieden voorz/ dus witer wel op letten/
En op u Leger goet staechs goede Wachten setten.
Daerom hier niet en blyft/dan wilt vertreken gaen
Naerie vaste Stadt al over de Jordaan.

David. Hoe wort ick vreest gheplaecht in mijnen oude tpen/
En moeten als vandaet myn Soon gaen teghen stripen :
Ick voel wel sijnen val die naken sal seer haest/
Waer voor ick selver vrees en bender door verbaest.
Nochtans ick kiesen moet voor 't quade t'wee het besten/
En sorghen altydt voorz wat beuren can ten lesten.
Want is hy soo verhardt en overgheven loos/
Dat hy sijn Daer versaecht om snooden hoochmoet baos

98

En vroetet na myn doot : Wat wout int eynde wesen
Als ick gheschorven maer / En niemant dan sou vzeesen/
Maer dooden sijn Broers / om te ontslaghen zijn
Van waercke door het quaet hy heeft ghedaen aen myn :
Hy dencken sou als waer / sp mochten dit noch wrechen/
Dus ick haer sterben doe / en laet haer ondersteeken
Haet Elias naer ghevest tot staep des p'sten staep/
En slachten haer alsoo ghelyckmen slacht het Schaep.
Van best ick hier voorsie / en slaen dees Wooswicht neder/
Om leven soo gherust met myne kinders weder :
Warrewaerts ick dan keer / twyl Isrel myn veracht.
En Juda anders niet dan myn met t Swaert verwacht.
Gheen heydens ick oock weet / om seecker daer te bliven/
Dat sy niet schande niet myn weer te rughe dypven/
Oft most hy Soby sijn die dooz myn draecht de Croon
Als ick liet slaen sijn Broer tot strasse van sijn loon.
Wil hy bedencken dit aen hem van myn ghegeven/
Doo sal behouden ick aldaer myn droebeck leven.
Waerom weest t saem ghereet / en trekken op ons baert/
Tot dat my kommen heen daer wy wel sijn bewaert.

Ioab.

Wat u belieft ons Vorst / ghereet sijn al dees Mannen/
Op hoede ick haer hou dat sy haer niet bespannen
Met lunde sluymerp / maer ick haer stadicl spoep/
En vant veel slapen slof ick kloech'lych haer besnoep.
Dus gaet waert u gheleest / siet hiet sijn u Dienaren/
Die dooz gheen krachten groot int minste yet verbaren.

David.

Wel dan myn vrienden waert / u trouwept ick bevin/
Die ick aen u bedanck met herte / moet en sin/
Dus laet ons treden gaen na de Stadt Mahanaim,
Die Bergen gins verbri / ter zyden van Ephraim
Om spoeden onsen wegh / is dat de naeste raet :
En ghy sul helen myn op wien dat ick verlaet.

Binnen al.

't Laetste verschooning.

Sobi in sijn Majesteyt.

Barfslai.

Sobi,

N **H**ie ist int thiende Jaer / myn Broeder wiert gheslaghen/
En over'tachste Jaer de Croon ick heb ghedraghen/
Om dat sod willeys hy niet onverstande sin/
Deed' strack der Jongen raet een onghehoort begin

F

Aen

Men die die hoorden hy niet eere in te haleit/
Weest hy niet schant en spot van hem weer of doen dwalen/
En maectken soo terstont een vrant straex van wien
Hy nimmer meer tot 't lest kon teghenstant gehrieben:
't Welck deed' de hoverdy hem't hart had opgheblasen/
Dat neder als hy sprack hy wilde doen verbasen.
Hier door ghekommen is den Amonijt dus neer/
Men Rabba qualjck kan haer plaeſte sien staen meer
Hoe schoon sy prachtich was vijf ure gaeng omwueret/
Gh'lyck sy verdallen leydt als Jericho verstuert.
Phenicx eenighen stadt/van goeden waert soo ryck/
In langhs den Oceaen men niet vond uws gheijk:
Want 'twyl ghy stont in flue/een veder van u senden
Hoe ghy op't sterckeste bræſt u meer en meer upspreden/
En nu bedurven ghy zyt dooz een grooten waen:
Door een die neenden straex hem niemant koste schaen.
Ha Broeder myn/dat ghy een spieghel ons most wesen/
Soo haestich yet te doen voor' t eynde niet te vreesen.
Hierom wy moeten nu ghebruycken goet verstaunt/
En overlegghen wel wat van ons wort aenraint/
Dat David uit syn Ryck voor' syn Soon is ghevluchtet/
Wy weten secker wel/maer daerom straex niet duchtet.
Vermindert is syn kraech/want hy verstandich is/
En al wat hy begint neemt syn voornemen wiſ.
Daerom en lach ons niet hem van ons stede keeren/
Want wy zijn Crichslien kloek niet kunnen teghenweeren/
Midts onsen macht is kleyn/ en weynich lieden mee:
Hierom tot onsen best ontfainghen heim in bree.
Want van ons Gidders zijn de sterckeſte ons ontnomen/
Door loab weder sal niet David overkomen.

Brasilai.

Ghelycksalighen Vorst/sor overlegghen weer
Geen reden meer bequaem ick vind hier toe bestreet:
Want David seecker sal wel althyt blyven Coning/
Soo lang syn ziele hout in syn lichame wooning.
Daerom soo wylsliet wel ghy dit hebt overlept/
Dat nimmer beter raet u kost zijn toe gheseyt/
Midts wy hier sullen dooz soo grooten vrientſchap binden
't Inkryghen onſes scha wy staech ſijn hulpe vinden.
Hierom ſo ſoud ick al en doen noch meerder ſoo
Toe ſchicken ſpijs en dranch wat voor' haer is van no.
Mijn goeden graech ick tot 'tghemeen welvaren gheven/
Op dat den Amonijt weer kriecht ſijn voorzich leben.

Dag

Sobi,

Dus sodt u hoochheit lieft / Wy gaen hem int ghemoet
En halen hem soo in met vriendelijck gegroet.

Wel doen wyp dan dit hem int ghemoet gaen treden/
Want crachting van ons staet meer wassen moet door vreden/
Op dat so wort verlost den Ammonyt hier na/
Diet meerder leven hoeft op ander zijn ghena. Binnen.

50

Derde Deel, vijfde Bedrijf,

Absalom, Amasa met gantsch zijn Heyr.

Absalom. **H**ijn mijn groot-moedigh volck ! wie sou niet willen syten
Sijn leven tot de doodt met trotsen Istrachten.
Siet hier u trouwen Vorst/ die u in als ghelycht/
Want trouwgh by my comt/daerom oock niet en swycht
Maer u Manhaftich hout/daer toe sijt ghy ghebooren
Tot al des werelt's roem/ ja een volck uytvercooren;
Daerom ick vreese niet voor scherpen pylen straf/
Maer ick die schamphen laet op myne Wapens af.
Dus Amasa myn Heef ick u dees't tijt verhooghen
Want het Velt-hoest-manschap/ hieromme wilt oock poogen
En clincken doen u kracht dooz de Hemelen heen/
Ja latet u wen haem tot Mooren schick verspreuen:
Want elch is Man voor Man die niet u heenen trecken
Daerom dzaeght grooten moet/en laet u niet begelten
Van het verwesen Heny/maer speelter eer soo me/
Dat ghy haer soo veel gunt/ dat sy behouden see
En nummer loopen wegh/of worden wech ghedraghen/
Ghedraghen als ick niecen in kuplen naer begraven:
Wat heert hebt ghyder toe / begeert ghy desen last!
Soe sweert mijn trouwheit dan niet Edelen segh ick vast/
Dat u goet ende bloet voor myn wel staech moet lyden/
En ghy oock nimmer sulc de doot voor myn dienst mydden.
Dat sweert mijns als het hoozt.

Amasa.

Absalom.

Amasa.

Absalom.

Dat sweert ick u ghetrou.

Velt-hoest-Man sijt ghy nu/ ick myn belosten hou.

Ik danck u Edel Vorst/ te veel gunst ick verwerken.

Cot danckbaerheit so sal dit leven von u sterben.

Wel trekken wyp dan voort/ mits het is al gherceut/

En overvallen haer eer t'pemanct van haer weet. Binnen al.

Derde Deel. Seste Bedrijf.

Sobi, der Amonyten Coninck, Zijn Raets-Heer Brasila,
ende David met zijn Heyr.

Sobi.

Syt welcom grooten Vorst/syt welcom puyck der Helden/
Mits pedere een verschickt die uwen Naem hoozt uelden.
Wat wilt ghy van u knecht/die ich rechtvaerdigh ben/
Want dooz u macht alleen men myn vooz Coninck heu/
Dit Land u open is/ neemt wat u hert mach kiesen/
Ich al het liever mis/ eer ik u gunst verliesen.
Van uwe teg inspoet de Faem hier al af spreect
De boosheyt uwe Soon/ daerom wat u ghebreect
Het nemen wilt van my/en hier u Legher houwen/
Tot ruste van u volck/wilt bryp by myn vertrouwien/
Want ich al heb belast vooz clepne en vooz groot
Te gheven bedde werck al watter is van noot.

Brasila.

Oock al wat mynne is/ich granght tot u Heys gheve/
Van spysse ende dzaech/ seer noodich om te leven.
Wel dan rechvaerden Vorst/wilt blyven by myn Heer/
En uwen Legher cloeck bryp laten sluen hier neer.

David.

Achtbaren Coninck trou/glyp Brasila mede/
Streets ich u helpen sal/dat ghy beheerscht in vrede/
Oock wat u overcomt/soo grooten noot als wil/
Om u te helpen weer/ich nimmer sal zijn stil:
Al word' ik nu verjaeght/en moet vooz mijn Soon bluchten/
Daerom aen Davids kracht en wilt niet wyllich duchten/
Want die daer boven woontick all's en al beveel/
Die doet Wel houden mijn/mijn epghen rechte deel/
Ich steune op zijn kracht/dat niemand myn can deeren/
So lang ich als het hoorzijn goede Godheyt eeran/
By my nu wel versoeckt/dan Geestlijck zynen glans
Mijn blydelijck vererdoest en gheest my stercke hant.

Sobi.

Dat weten wy wel Vorst/want die u wil verducken
Die haelt niet over hem dan groten ongelucken/
Is niet ghenoech by myn/dat houdet doch ten best
En neeme al watter is tot op het alderlest.

Brasila.

All't ghene dat ons hoorz, wy houden vooz u waerdich.
In goedicheyt te dep ghy t'sarm zist evenaerdich:
D knecht ich mede ben/gheen Princen ich opt sach/
Darr tropheyt meest vermoch als sp by u vermach/

Dec 8

Dees uwen grooten gonsf aen myn sek niet vergheten/
Op dat ondanks baerheyt my niet en wort verweten.
Sobi. Wel dan als u belieft/comt met u Helden in
Om nutten onse Spy's ist uwē hoochepts sin:
'C ghemeenchen Crichs volck al ick me sal cost beschicken/
Daerom rechtvaerdend Vorst/wilt u by my verquicken.
David. Daertoe sijn wy gheret/want dooz het trecken vert
Wy t'samen hong'rich zyn en flauweloos van hert.
Brasilai. Al lang ghenoech gheslaen/wilt Vorsten binuen treden/
Int Legher spy's en dranch ick overal verbzeeden.
David. Wel dan ghy Mannen dorch u stercken wilt ghespyßt/
Om Moeghen trekken op/so haest den dagh aemryst.Binnen al,

Derde Deel. Sevende Bedrijf.

Absalom, Amasa met zijn Heyr.

Absalom. **S**y over zyn ghegaen/soo stil en sonder wetren/
Sallyck zy noch niet zyn van myn ghemoet vergeten:
Beleghren wy ons hier en slaeen ons Tenten op/
Op Abels Berghen spits/ ja op haer hooghsten top:
Wy houden Gielead/van outs dit mach't verdaghen/
Want over langhen tydt hier Tenten sijn gheslaghen:
En laet ons spredden vant/ ja tot Beimacha toe/
Dus gaet ghy t'saman heen/en siet dat men dat doe. 2. Binnen,
Terwylen sal ick't hier doen overal verspieden
Of David is ghevlucht/hy verder niet derf vlieden/
Want doet hem Sobi goet/hy nergens meer is vry/
Soo waer hy over comt beclempt hy strax in ly:
Mies dat den Phulisten hem aers niet sal ontfanghen
Van doen hem t'gheen ich wil/en oock is myn verlanghen:
Nu ghy Delt-Hoost-man kloekk/bestelt ons Schanssen vast/
En voort op wachten sterck laet worden wel ghepast.
Amasa. Mijn Vorst het gaet alsoo/sy voldoen uwen Wetten/
En veder op het braessf sich daer na toe gaet settien:
'C is al in rep en roer/als een cloockmoedich Heyz/
Hier anders niet ghebrecht/dan sy niet zyn ter weyz:
Sy springen wel ghemoet/ en schermen met maleander
Om leeren als Crichs volck/den eenen vauden ander:
Den minsten noch den meest en schreumet niet met al/
Want veder op het sterckst sich Leghert in het dal.

Absalom Wel laet ich doch eens gaen/doorsien myn kloecche volcken/
Want waerder eenen wegh/ick voort dooz-drong de Wolcken.
Binnen.

Derde Deel, laeste Bedrijf,

Simei.

Simei.

I
Ek noel een regt een beurt/met myn Crichsinaens gewaet/
Want brommen moet ick me/om houden op myn staet/
Want die de luytsten roeft/wort aldermeest ghevreeset/
Soo heest dit stercke hert van jonghs op staegh gheweset/
Want 't is niet ons in d'aert/dat can ick hou wen staen
Al hoe'c met ons gheslacht voor duyst Jaer is ghiegarn:
Want desen treffelijken/ja magnifcentelijken/ prachtelijken/
ken en vreeselijken ja onsielenijken/ en noch meer scherpe/
lycken/langhen/spitsen/brien/schoon/gemaekten Helbaert
is aenghesturven my al o ver langhen tpen/
Doen ick noch was een kind/sy dochter om myn strepen:
Want als ick wier een Man/dan peder vreesen sou/
En dat voor my alleen/dus ick my krachtelich hou/
En ist gheen cleynne saeck/dat ick dus stout gae tieren.
ICK wil/ en die't niet wil/ick daedelheit doe swieren
Van hier tot inde Hel/daerom comt David weer/
En ick hem by my sie/ick stoot hem strace daer neer/
Al wast hy met zyn thien/en noch eens thien te samen:
Ja ick passer niet op/al of sy alle quamen/
Maer keeren sou ick heur/daerom wensch ick niet meer/
Van Absalom oock van kant/ en ick alleenich Heer :
Lichtelheit 't sou ghebeurt/want icker wil na lesen
Met gins die oude Col sept ick't sal secker wesen
En niemant anders niet/en daer noch hebben by
Gadt/Moab/met Ammon/en al dat op en ry/
Wat wensche ick dan meer i daerom ick tree na binnien/
En houden myn alsoo/om al dit Ryck te winnen.

Binnen.

VIER.

VIERDE DEEL.

Eerste Bedrijf.

David, Joab, Abisai, Itai met zijn Heyr.

David.

Ghy Mannen Davids kloek/waer hooze ich dat leyt
 Absalom's Leger trots in Gillead verspreyt
 Du dienen wilt u Vorst/en u beloosten houwen/
 Midts vreesen voor gheen val/dan wilt de Heer vertrouwen
 Die u siet helpen sal met syne groote handt :
 Waerom wat ghy begint/met hem doch staech aenspannt/
 En Joab onder u de eerste tocht sal wesen/
 Want sijn manhaftich hert gaet strijden sonder vreesen/
 Het derdepaert niet u wilt nemen in ghelept/
 Ghy Abisai mee/ en Ithai te bep/
 Op dat mijn Leger mach trecken in drie trop Mannen/
 Dus al wat Joab doet met hem wilt voort aenspannen
 Soo repsen wy dan voort/ich wachten langher niet.

Joab.

Ghenaden Coninch neen/dat nimmer niet gheschiet/
 Waer toe doch leven wy/niet als om u te dienen/
 En dooz u knechten sal ons Gode winst verlieuen.
 Daerom doch rustich blijft in Ammons lustich Hof/
 Om vrees voor't gheen ick segh/dat bid ick niet verlos.
 Of eerst niet lucken woud/en dat wy bluchtich vielen/
 So wout daer loopen krap hoe dat wy u behielen:
 Neen Vorst hier liever blijft/al soeghen sy ons doot/
 So langhe als ghy leeft en is het noch gien noot/
 Want ghy veel waerd zyt als wy zyn niet ons allen/
 Dacrom hier wachten wilt/niet meer in ramp te vallen.

David.

Al wat ghy myn ghebiedt van myn salt graech gheschiet/
 Wilt dan heen trekken voort/de Heer bewaert myn lijen.

Joab.

De Heer bewaert ons Vorst.

Abisai.

En gun u een lanch leven.

Itai.

De Heere wil dooz ons u goeden uitkomst gheveni Binnen,

David.

Iek Amen segh hier toe/gaet doch supverlyck om/

Met myn verwoesten soonden Tong lynch Absalom :

Niemant hem wonde doot/dan meucht hem vry straf vangen/

To alles wil de Heer u synen hulpe langhen.

Binnen,

Binnen als

Vierde

Vierde Deel. T'vveede Bedrijf.

Schiltknecht, Absalom sijn Legher.

Schiltk.
Absalom.
Schiltk.

TEr wipen ter wapen ter wapen int gheweer.
Wat onversiens gheroep?
Mijn ghenadighe Heer/
Een Leger komt ons na/trots moedich opgheblasen/
Hoveerdich laten vert kloeck haer Basuppen rasen.
Een peder toont nu kracht/en laet zyn manhaft sien/
Want dit vermetel stot miset seecker voor ons vlien.
Verdubbelt uw sterckt/om haer als stof te krencken/
En om de nare doot niet eens en wilt ghedencken:
Dan toont u in haer schijn/dat ghy haer soo veel doet
En doot der menschen veel om zaden haer ghemoet
Dat sy niet meer en sal/als spader veel siet sterben
Ghebruycken haren schicht om dooden te verwerven.
Daerom verlaet/vernielt/al wat u teghen komt/
Op dat dees Man tot Sin niet overwinning bromt.

Ioab
komt met
sijn leger.

Ich hoor de waerheit mee/dat was niet ons gheblaeg
Wt Ephrams Wout/mijn dunckt ick hooze dit gheraes.
Dan sy daer komen siet/nu wilt gaen op een stryden/
Daerom mijn Vader/ Broers/noch niemand niet wilt myden.

Ioab.

Ghy knechten Davids vroom/wilt vechten voor u Vorst:
Strijf voor u eyghen Prins/streekt voor u rechte vorst/
En weest nu niet verbaest/dan wilt manhaftich stripen/
Want die de beste zijn die voor haer Coninck hyen.
Wy blyven daerom siet/verwimmers van het Delt/
Om dat ons helpen sal den Aldergrootsten Helt.
Die boos hept een tydt/maer gaets weer neerstooten/
Om die die hy versoecht weeromme wil vergroeten.
Rechtvaerdich is ons saeck/daeromme niet en sust
Al of den vyandt raest/u daer niet in verblust/
Maer grijpter in een moet/soo zyn de bloode Honde
Die blassen aldermeest/en hebbent in de monde.
Treet vry stoutmoedich aen/u aent gheweer wilt slaeen:
Laet schrick u niet belaen/dan maeckt een ryymen baen/
En valt niet slaghen toe den vyandt wat te raken/
Om soo als helden kloeck een upkomst ras te maken.
De Heer tot hulpe neemt/want men haer Leger siet/
En ick hem dooden sal die voor de doot hier vliet.

Dolcht

Dolgh't h' tree u allen voor/ en dypse na de tacken/
 Om haer daer inde diep als Ezels in te hucken.
 Tsa Crommelt en Trompet/ en maeckt des Crijghs ghelypt/
 Op dat dan Man voor Man/mach nemen moet daer uyt.
 Absalom. Gheen moet ghy hebben cont/ha Joab met u rotten/
 Want ick u sende haest daer Pickers met u spotten.

Alarm, Alarm, Alarm.

Iob. Sa/ Knechten Davids/ sa/de strydt noch eerst beghint/
 En voor ons/en ons Vorst (Godt Los) noch al voor-wint.
 Absalom. Voor-wint ghy blood'lyck/ nu cloecke Isralieten
 Vermeert u groote kracht/ om dit gheschenk verwoeten.

Noch eens Alarm, Alarm.

Absalom. Wat schort sou Pickers volck/ waer is nu 't pochen groot/
 Hoe laet sy snockers dus/ jou slaen als Geelkels doodt?

Noch wat ghevochten, Absalom vlucht, en soo al binnenc.

Absalom alleen vveer uyt.

Absalom. Dit stryden is om niet/ ick can gheen winst verwerven/
 Best ick vervluchte baigh/ eer hier dus dyoeft te sterven.
 Hoe com ick een dees val? het Isrel myn verlaet/
 Een peder na zijn Hut/tot ramp is nu myn staet.
 Werrewaerts ick doch keer! daermen myn niet verachte/
 En doen myn als myn recht/straf tot de doot versinachte:
 Wel waer het Spreech-woort is/ voor gedaen/ na bedacht/
 Dit duystmael Menschen heeft tot onderval ghebzacht.
 Wat wil ick klaghen hier? en my hier dus versuchten?
 Voor seckers dat ick kan/best ick doch voort vervluchten.
 Wie nu een Hupsman was/ en niet een Conings Soon/
 Dat woud' ick helaes wel/ ja liever als dees Croon.

Hy smijt de Croon wech, en voort na binnen.

Vierde Deel, derde Bedrijf,

*Absalom comt ghereden op een Muyl, en blijft aan een
Eycken-Boom met zijn hayr verhangen.*

Absalom. *Waer hecht doch dus ver mart mijn lanc hary inde boomen /
Mijn Muyl wech onder myn laes! hoe is dit ghecomen:
Iek reyck/iek reyck om hoogh/aent ghetack iek niet can
Om breecken die in twee: Ach rampsalighen Man.
Op my! och wat een pijn/ iek cant niet meer verdzaghen:
Breecht of barst Eyken-Boom/hoe com iek aen dees plagen?
Helptal wat helpen can/ beweeght o swarte Aert/
Spligt u van malcander/mijn't leven doch bewaert/
Laet vallen om de Boom/daer iek ben in ghescrengelt/
Wel ist waer/crychtien ramp/daer by is meer ghemengelt:
Dees straffe is te wreet/te seet doet myn dit wee/
Dat iek niet cryghen can onder oft boven steer:
Onlyd'lyck is dees pijn/ iek mach't niet langer herden:
Ach Hemel helpt ghy niet! laet d' Hel myn hulp ghewerden,
Daer hoor iek nemant doch: Ny comt myn lieven vrient
D' goede hulp als nu my op iees tyde verliest/
Ich heb noch wat voor u/veel Doubt sal iek u gheven/
Daerom behoudet doch in desen noot myn leven.*

Cusi cōt. *Dat der ve iek niet doen/ong Hoof-man Generael
Die moet myn eerst ghebien/ als hy doet alte mael. Binnen,
Ny comt myn lieven vrient*

Absalom. *Ap Wooswicht loopt ghy wech/ en laet my in dees pynen/
Noyt quander harder straf/die als nu is de mijne:
Dit my veel wreeder snydt/dan doet de coerte doodt.
Ach! waer iek noyt gheteelt/mijn lieden is te groot/
Want duysent dooden hart ghevoel iek dooz dit hangen:
Sal niemant helpen my/hoe ben iek dus ghevangen?
Laes! had iek noyt ghebaen/dat nu al is gheschiet/
Weer aen iek nimmer dee myn Vader sulck verdriet.
Te laet beclaegh iek dit/daer can nu niets myn baten/
Want Joab al te streng my niet sal leven laten:
Gheen Helsche pijn soo groot/ach! barst besturven hert/
Ghy kunt doch langer niet/te wreet valt dese smert.
Daer comt weer ander volck Ha Joab wilt niet steken.*

Ioab. *Al had ghy lyven duyst/tot strof sou'd iek die breecken/
Veleyn verrader boos.*

Absalom. *Op my! hoe kilt myn Lys/*

Onbeweeghden Tyran wraech/wraech van dit bedrijf.
 Ach/wie sal wzeekien myn aen desen Moorders handen/
 Die dus verwonne doort myn heri in dees Maranden:
 Weerst my ghenadich Heer/de doort is die ick voel/
 Myn tongh lispt in myn mon/doort groote streyt gewoel/
 Mits dit beangsten liif/breest dat de siel moet schepden:
 Wraech/langer ick niet cant.

Iacob. Schilt vnechten zonder beyden

Syrucken Doort rucht hem van de Boom/ en laet hem soo lang wijs
 hem van 't is nu met hem ghedaen/syn leven is ten enden/
 de Boom Daerom ghy t saem met hem nae't Bos waert in wilt wenden.
 en slaeen En singt hem in een kuyl/smacht haet een steen-hoop op/
 hem. Op dat hy myn verraeet draeght op sijn epgen kop:
 Nu is de wenning ons/dus wilt triumphlich rasen/
 Sy dragē Om op te houden' twielk/ laet de Basurnen blasen/
 he binue. Dat hy weer keeren om/om niet te saghen meer
 De Isralyten ha/Want het is nu sood veer
 Milt naardich comen hoeft/hier af den Heer wilt raemen/
 En steects myn Deylicheit niet veel Lof-sanghen noemen.

Daer wort ghebasuynt, Abisai en Irai comen met
 het gantsch Heyr, Ahimas.

Iacob. Soo Mannen vroom van aert/ghy hebt u eerdt betracht/
 En dese wptamist trots Manhafticheit verwacht/
 D daden myn siet waere in steenen hert geschreven/
 Op dat u trouwicheit tot swerrelts epnt mach leven.

Ahimas. Ghenadighe Heit-Heer/doet myn doch soo veel gons
 Dat ick ons Coninch segt/ich bidde om dees konst.

Iacob. Neen Soom wilt blyven hier/dees bootschap is niet goedich/
 Pier na sulc ghy wel gaen/ als beter is voorspoedich:
 Ick vrees noch peverg dooz/daer dencke ick nu om/
 Wat hy sal wesen quaet om de dool van Absalom:
 Wan lust loopt ghy voort/en wilt u haestich spoeden/
 Op dat ick/ haoren mach/of hy 't oock neemt ten goeden.

Cusi. Ghenadighe Heer ick vlie.

Ahimas. Wel loopt dan heen/de Heer wilt gheven ons te gde.

Iacob. Bzeder en Ihai/voor myn Manhafticheit strepen/
 Ick vrees noch bedroeft ongunst te moeten hopen/

Mits om Absalomg doodt gheschiet is door dees hant/
En dit bedryven myn was waech van Israels schant/
Die hy ghewrocht heest voog aen synen eyghen Vader/
En die te dooden socht als summer een verrader:
Daerom na waerde ich heb hem ghegeven loon/
Op dat beseghelt vast blyft syn ghevreesden Croon/
Hoch sal hy vrees ick wel/dit voorz de Isralyten
Mijn straffen schamperlyck met schandelyck verwochten.

Itai.

Dreest Joab daer niet vooz/ghy hebt u in het veldt/
Ghequeren dubbelt meer dan opf dee eenich Heldt :
Ondanebaer sou syn snoo die u hier vooz niet prysen/
Te meer vooz die ghy 't doet sal u meer eer bewysen:
Daerom ons Coninch wijs wel soo verstandich zp/
Dat waerdich Absalom ghekreghen heeft dees ly :
'C is wel waer hy gheboot/ men hem niet doodt sou krencken/
Dan om de winning hy daerom niet eens sal dencken.

Ioab.

Ghy troost my heel met al/hierom soo laet ons voort
Da trecken Ammons Hof/daermen't wel alles hoorz. Binnē al.

Vierde Deel. Vijfde Bedrijf.

De Wachter op den Thooren.

wachter.

Hoe dickmael dat vergaet/ en myn heurt comt ten enden/
Terstont so is het weer dat ick my hier moet wenden/
En passen op myn wacht/ het twelck my niet verdriet
Als sulch schoon weder is/ ghelyck het nu is siet/
Dan ist my groot vermaech/ dat ick sie langgs de Velden/
Want watter van vert's comt/can ick terstont hier melden:
Daerom ick singen wat/en cortezen soo myn tyt/
Mits ick't allyck wel can wel oversien niet vijt.

Buten int Dal, verquickt haer nu myn keur,
Die Bloemgens al, die staen in haren fleur:
Daerom zy rees, sal hooten singhen goet
Die Vogeltgens, verquicken het ghemoet.

Die nu doch eens mocht wesen daer by haer,
En dat alleens, om een cleyn uurtgen maer.
Soo kond' ick dan, sprecken met haer soo wijs
Woor yeder Man, ick creegh van haer de prijs.

Hec

Hoewel mijn Maet, haer soo soet heeft becoort,
 Dat om zijn praat, die zy nu heeft ghehoort,
 Seer tot mijn leert, ja tot mijn groote pijn,
 Dat soo haest teet, een aer haer Lief can zijn.

Best ick't verlegh, en acht niet desen spijt,
 En ick't hem segh, met schandelyck verwijt.
 Voort om een aer, dat sonder wachten langh,
 Wat maeckt dit goet ons Minnaers niet al bangh.

David comt en gaet siten onder de Poort.

- David. Nu hoort wel haest te zijn/dat ick mocht crighen tydingh/
 Om dat ick ben beswaert/vrees ich voor onbevrydingh/
 Of anders wat ick forgh de tyt sal brenghen me/
 Dus ick wel segghen mach/dat hier is seiden vree:
 Wat is de werelt oock?/ wat is doch hier te wesen?
 Wat anders heeftmen hier? dan veel ommitte vreesen:
 Hoe wel dat het oock is/noch nimmer is het soo/
 Al ijt daer wat ghebeerecht noch isscher pet van noo:
 Daerom ick wensche staegh/dat my de tydt wil toonen
 Dat ick int Hemelrijck by mynen Godt mach woonen/
 Daer is het alles wel/dat nimmer niet vergaet;
 Dit is myn grootsten troost/daer ick my op verlaet/
 Ich acht dit leven niet/dan wensch het ewich leven/
 Het ewelek ons is van hem uyt ghenade ghegeven.
- Vvachter. Ghenadigen Coninck/een weynich ghinder vert
 Gheloopen comt een Man/en vliet seer haestich hert.
 Is hy oock alleen?
 Ja.
- David. Soo is zyn boetschap goedich.
 Heer Coninck noch al een comt voort gheloopen spoedich.
- Vvachter. Die Wode is me goet/dat gunne my de Heer/
 Want hy tot ruste myn syn knecht sal brengen weer.
- Vvacheer. Aen 't loopen haestich/ d'eerst ick sie voor Sadochy zoone/
 Ahimas is het oock/tot krachtig van u Croone.
- Ahimas. Heer Coninck vzeide al/tot vzeid het is ghebracht/
 D'overwinning is Heer Coninck groot gheacht.
 De Heere zp gheloost van alle syn weldaden/
 Dat peder Wooswicht weer moet soeken u ghenaden.
- David. Ick dank u Helper groot/u hulpe ich bedankt/
 Daerom soo zp u Los/ia Los der Eng'len clanck.

Hoe gaet het Absalom nu? Wat sept den Jong'linck al?
Ahomas. Ich sagh een groot rumoer niet Baswynen gheschal/
Doen Ioab uwen knecht myn herwaerts heest ghesonden/
En sepde ick soud' u ons winninghe verkonden.

Doortz wete ick niet meer.
David. 't Is wel/dus staet ter sp
Dorst aller Vorsten al/tong moet pyses dyp/
En ewich uwen naem in alle deuchden loven:
Want ghp regeeren kunt soo onder wel als boven/
't Staet alles in u hant/want niemand can daen yet/

Cusi cōt Ofsnwe groote kracht moet het coelaten siet.
en spreect Vredest Heer Coninck vredest/de Heer heest u gherechted/
En waerdich u vyandt syn Leger neer-gheslechte.

David. Gaet het Absalom wel?
Cusi. O tydt gun het soo moet gaen/
Al die u vyandt syn/dan sullen sy niet staen.
David. Ach my! is Absalom doot? Wie heest hem doot gheslagen?
Ha Absalom myn Soon! wat moet ich droefsheyt dragen,
Och of het woude Godt dat ich ghestorzen waer
Door u? soo mocht ghp van hem bidden starch hier naer
Om vergiffenis/lacs van al u boose wercken!

Cusi. Dan laet ic gaen alleen/dus Heer wilt myn versterke. Binne,
Wel noynt ich sullix sagh/daer Absalom was soo quaedt/
En hy siet vluchten most/dooz voos heyt syng verract/
Die anders niet en socht dan sich daer toe ginch weypden/
Om synen Vader oude het leven wreet te eyden.
En noch is hy dus droef om dees Tyrann syn doot/
't Schijnt hy syn selfs verteert met nare klachten groot;
In see ich meende hy/hem hier dooz son verblyden/
Midts hy ghewzooken waer van die sijn eer beypden
En die te rooven socht/om dien is hy dus droef/
Om dat verslaghen lept dees Goddeloofe boef.

Ioab cōt
met het
Leger. Vaer komt het Leger aen/en sy victori rasen/
Want sy haer glori groot/styf met Baswyns myblasen.
Ghenadich Delt-Heer koen/laet blasen nu vry staen/
Want haest u blijdschap sal tot treuren meer vergaen:
Mids dat ons Coninck droef beklaghet seer syn Soone/
Om dat ghp als het hoozi/hem straflyk heest gaen loone.

Ioab. Heb ick't niet wel ghevrees dat dit dus komen sou
In see van blijdschap groot niet dan ver vloecke rou.
Is dit voor mijn ghevaer/dat ick heb stout gheleden/
En op het punt myns doots/dooz Lancen heb ghestreden?

Sy David wat is dit? betreurt ghy ghy u vyandt/
 Acht ghy die socht u doot en nemen wou u Landt
 Had hy verwonnen ons/ wat sout ghy dan verwerven
 Ghy met u kind'ren al/en Drouwen mostet sterven?
 Waer zyn u sinne doch? Ap Coninck aen een oort!
 Want vryendelijck ghy nu ons in te halen hoort.
 Van ich sal binnen tressen/ en hier af niet hem spreken/
 Om segghen syuen rou dat hy die wil verbreken:
 Midts het gheen reden is dat hy dees droshept maect/
 Want sy van veder een wort spottelijck ghelaecht, Binnen al.

Vierde Deel, vijfde Bedrijf.

Ioab, David.

Ioab.
VV At maeet ghy hedē niet? dan schaemroot ons te same/
 En sonder reen hier toe dat u dit sou betamen:
 Terwyl met lyfs ghevaer soo sterck ghescreden is/
 Onwesten uwe Croon op ulte hoofde wis.
 Daeromme treuret ghy en stelleit groot beswaren/
 Om dat verslaghen leyt die nimmer u sou sparen
 Soo hy slechts g'kreghen had ons onder syn bedwanck/
 Van dooden Menschen al/ ghy t'sacm waert in een gauck.
 Doe/treurt ghy om een Woef t'de Aerde kan niet nimmer
 Soo draghen een Tyrant/of hy is noch veel slimmer.
 Van Heydens leestmen niet/dat soo een boose Soon/
 Sijns Vaders bedde selgent/ en jaecht hem uyt syn Croon.
 Wedencken wilt u Vorst/doordringhen wilt u sinnen/
 En overlegghen eens wat ghy ons gaet beginnen/
 Midts ghy u dus verschupt/ dat zweer ich niet zyn sal;
 Want soo ghy niet my komt/ daer blvbet in dit dal/
 Niet eenen Man by u/ want veder is t'uwzede/
 Om dat ghy u versteeltl so schendich sonder reden.
 Dan houter mijnt goet/ tot uwen best ick't segh/
 O quader niet kan zyn/ dus het wel overlegh.
 O straffen acht ick niet/dat ghy mijn leght te veure/
 Met reden is het laes/ dat ick mijn Soon betreure.
 Al wel u dreyghen trots doosant myn als een swaert/
 Dochtaens u sprecken wreet en maeckt myn niet verbaert?
 Ghy voelt de liefde niet/die Daers haer kind'ren draghen/
 Daeromme mach ick wel myn Absalom beklaghen;

Want

David.

Want het myn Soone was/en upt myn lff ghetelt.
Ach dus verlozen is/dit Godes evenbeeldt!
Ha Absalom/ah my! siet hier u Vader schrepen/
Dit hert is soo te moy/ ja niet om te verpepen/
Midts ghy ghelebet hebt altydt in sonden voos/
En voorghesturven mee soo so en Goddeloos.
Ick dencke om u ziel/de Heer wil die gheleyden/
Midts ick verhoop dat sy met ronwe is ghescheden
Van al u sonden groot/die ghy veel hebt ghedaen/
Terwyl u korten tydt dees Aerde heest begaen:
Van om te lieuen u/soo sal dit stracr gheschieden
Dat ick sic in de poort/dit segghet al de Lieden/
Sy myn daer komen bp/ dus houdet op myneer.

Ioab.

De Heere sy gheloost dat ghy doet myn begheer:
Dus voort ick hene ga/en spreech met d' Straepen
Dat uwe Majesteyt ons geen quaet en verwytte. loab Binnen.

David
bidt.

Siet Schepper aen myn siert/wilt helpen uwen knecht/
Op dat door uwe Gheest ick weer wordt opgherecht.
't Is waer ick heb de winst/dan myn Soon lepte onder/
Syn leven voos verby/verschickt mijn als de donder/
Hier of my wenden wilt/dat ick't vergheten mach/
Om enden tot u eer/van dit myn droef gheklach.
Doet myn doch soo veel gonst/en wilt myn dees rust langhen/
Op dat ick dichten mach tot uwen roem Loffangen.

Ahimas
comt.

Ahymas zyt ghy daer? noch beter nopt ghy quaenit
Te pas als nu/dus doet myn wil also u betaenit.
Ick steenie op u di ucht/en daer op als vertrouwe/
Hierom u schuldich plicht tot s' Hemels eer wilt houwe/
Want ghy voort repsen sulc nae Ierusalem vast/
En segghen Amala wat u nu wordt belast?
Te weten dat ick hem tot myn Veltheer sal maken/
Soo verre hy het volck tot wille doet ghenaken
Dat sy my halen in/en ick hem schelle quyt.
Wat hy myn heest ghedaen in Absloms droeve tijdt.
Doent hem myn shynen Oom/daer voorz ick hem sien wille/
Want het myn Neve is/dus repset wech al stille.
Husai neemt tot hulp/soo uwen Vader mee/
Op dat gantsch Jacob raeckt weer tot ghewenste vree.
Daerom en dzalet niet/want ick op u doent ruste.

Ahimas.

Myn Connich slechts ghebiedt al wat u kan ghelusten/
D' Dienaer is staech reet om yv'ren uwen wil/
Daerom ick ras vertrech/op dat het blyve stil.

Binnen.
Soe

David.

Soo ich dan na de poont om haerlieng wat te bieren/
Ooch sien hoe dat sp haer tot my nu sullen tieren.

Binnen.

64

Vierde Deel. Seste Bedrijf.

David, Ioab, Abisai, Itai, al't Leger.

David.

Ghp troutste Helden t'saem/ dank grootelijc u Manhaest.
Die haer ghequeten heeft met thiennael dubb'len kraft:
Wel waerdich t'saem ghp zyt/ dat uwer men nu houde
Door d'vzoomste Midder's kloek die Vorsten opt vertroude.

Ioab.

't Is maer ons schuldich plicht dat van ons is gheschiet/
Wp moeten stryden staech dat teghen u verdriet/
En dat is onsen wil/ons epghen eedit gheswozen/
Daerom gheen dankbaerheyt wp van y willen hoozen/
Niet dan u goede sonst.

Abisai.

Die t'saem betrachten wp/
Ong leste druppel bloets ghewaecht moet sijn voorz dy/
Wp nieuwerg schicken voor/u moeten stadich dienen/
De Heere het dan wil tot upthoest goet verlienen.

Itai.

Ich ben oock uwen knecht/en die sal wesen staech/
Om soeken door mijn doot u vrientehap harlijck graech/
Gheen ppne oock soo swaer vrees ick voort te lopen/
Als ick slechts niet myn bloedt u kan voort noot bewrypen.

David.

Mijn helden grooten dank/van dat het is dus vert/
Nu voorder raden wilt/hoe Israel verwert
Verwachten sal myn komst/soo oock Judas gheslachte/
Waer van ick selver den dus meerder ick haer achten/
Daerom sp hoozen eerstmyt vzoom te halen in/
En Israel daer na: Wat duncket u van dees sin?

Itai.

Dat myn hier duncket af/soo ist wel voorghenomen/
En door een kloek belept sal'e wel ten besten komen.

Ioab.

All wat ghp Vorst versint is/wys heyt weet ick wel:
Dus ist wel redens waert/sich veder hier nae stel.

David.

Soo gheef ick u de last/dus wilt u derwaerts velden/
Om als ghp hebt ghehoort de Oudtsten Juda melden.
De Pijesters neemt tot hulp/als Sadock Abiathar,
Op dat ghp Juda helpt van dees verbloeckte war:
Neemt oock wat Crisliuen mee/tot u manhaest bewaren/
Ick volghe u op voer/al sonder yet beswaren.

Ioab.

Dank sp u Majestept dat ghp ghebiedt u knecht:
Persloffen sal ick niet/op dat het komt te recht.

Binnen.
Wat

David. Wat kan de mensche niet hier op de Werelt draghien?
rijst uyt Hoe loopt oock niet de tydt? Hoe loopen onse daghen?
sijn stoel, Wel't kan verkeeren haest: Hupeder weer betracht
gaet wat Te doen myn allen eer: Wat is te zyn gheachte?
ter zy, D'wyl d'zoecheyt mindert niet/ oft schoon myn is ghelucket?
spreekt in Absalom's ware doot myn weder onderdructet
sja selfs. En klemmet op myn hert/maer best het noch soe is;
Deel beter hy vergaen dan ick vervlucht on'vis:
Op dat ick houden mach de staet van al myn kind'ren/
Die hy had hy ghekost/wel haest sou doen vermind'ren;
Daer loab mee verbloemt dat hy myn schane wou wreken.
Gheen waer begheerde ick/daerom sal hym ontbreken
't Welt-hoest-manschap myns Ageli/en ghevent die ich weet
Sal beter zyn als hy/ Amasa wel bestect.
VVeder,
op myn
Stoel.
Sobi, Bar-
klai, Chi-
meham,
comé met
haer
Knechts.
Want by u Edelheyte vond' ick nocht Princen ghylyckich.
En Sobi geven danki den Coninck vzoom des Landen/
Dus sweeren hem verdienst/dat teghen syn vyanden.
Dan wat gheblaes ich haor/mijn dienct hy dit heen komt.
Daer komt den Ammons Vorst/die wel deuchtsamich bromt/
Wer heylen wengt ich u ghp Coninck seer vroomelych:
Want wie u vryandt is/die is myn vryant mee:
En wie dat u bekrijcht/bekrijcht myn eghen see/
Dus ik niet rusten sal/ich u als heden sweere/
Door dat ghp zyt verlost/ en ick dor u begheere:
En wat ghp meerder wilt sal ick doen soo ich kan/
Ich loost u als een Vorst/ en als een vrome Man.
Sobi. Toch swyghen wilt myn heer/u knecht te doen soo belezen
Die nimmer by u heest int minste soe veel deele:
Want dees Croondzager is u Dienaer staech en staech.
David. Soo graech als ghp myn dient/dien ick u even graech/
Dus ick bedank u seer/ghp Coninck vol van trouwen/
Wat ghy my in myn noot soe wel hebt op gehouwen.
Mgn Barsilai vriendt/toch trekken wilt met my/
Op dat ick als het hoort in als verghelde dy.

Seer

- Barsilai. Seer grootmogende Vorst / wille myn u knecht verschooonen/
 Dat in myn gryse tydt ick by u soude woonen.
 Neen Coninck / liever laet myn leven slypen hier
 Dat wesen sal doch hoor / al volghens 't Merts bestier.
 Dus blyven is myn best / soo wordt ick dan begraven
 In myne Daders graft / myn Ouders zyn ghedraghen :
 Van soort u hoochheit liefst / myn Soon wilt nemen aen/
 Op dat u Majesteyt van hem wordt dienst ghedaen.
- David. Den hemel soal ick steets u vrientschap zyn ghedachtich/
 En hem doen alles goet / ick sweret u waerachtich.
 Nu myn Soon Chimeham sult mee zyn van de Mans/
 Die dienen desen Vorst met salichthecken glanctz.
 Ich danck myn Dader seer / dat ich nu mach versoecken/
 Om ander Ridders sien hoe sy haer daer verhloecken.
 V hoochheit huse ick / en swere u ghetrou :
 Den Hemel schende my / so ick myn woort niet hou.
- David. Mijn Soone staet slechts op / en volghet uwe Vader.
 Die u siet heeft gheweest / als een seer wijsen rader.
 Ghedencken wilt syn Leer / want 'tsal zyn u gheniet/
 Daerom bewaren wilt syn gantschelyck gebiedt :
 Want ick u althydt sal een goeden Coninck wesen/
 Verhooghen u nae waert / hierom wilt nieuwers vreesen.
- Chimelia. Den Hemel loonet u / den Hemel sy ghetrouw/
 Dus als u Dienaer ick ootmoedich voor u brych.
- Barsilai. En ick u daerom sal tot over 't water lepden.
 David. Daert wel o Sobi Prins / ic derf niet langher beyden. Binnen!
 Sobi. Als u belieft myn Heer so moet u wil gheschien/
 Cydt gheest dat ghy met vreucht Ierusalem moet sien. Binnen.

Vierde Deel. 't Laetste Bedrijf.

David, Abisai, Itai, Barsilai, Chimeham, Simei, 't Heyr.

- Simei. **H**eer Coninck hooghen Vorst / doet myn doch u ghenade/
 Dat ghy toereekent niet / voos alle myn misdaden
 Die leest ghedaen aen u / waer van ick ken myn schult/
 Dus met myn leven laes ! / wilt hebben doch gheduld.
 Mr Joseph syn gheslacht ben ick de eerst ghekommen/
 Die tot u heben seyt in u Landt wellekommen.
- Abisai. Soud' desen Simei boos / daerom niet kerben doot/
 Dat waer te vryplen schant van verghevinge groot:

't Wijl ons ghesalsten hy soo snoode heest ghebroeket/
Het is gheen redens waert men voor hem vpheyt soeket.

David.

Ghy kinderen Seruia swyght sprcket daer af niet/
Hoe soud' ick op dit pas doen remant noch verdriet/
't Wyl het den goeden Godt myn weder laet ghelucken:

Mephiboseth
komt.
Mephiboseth.

Heen/ick verghebet u/ick sal u niet verdrucken.
Maer wie komt dus verscheuet/al herwaerts tot myn mane?
Het is Mephiboseth soo ikken aen syn ganch.

Ach myn Coninch Heer ! niet droefhert mach ich treuren
Midts doer dees kreupt manck a gheen dienst kan ghebeuren/
Daerom heeft Siba boos ghelaestert myn aen u/
Dat listelick ich socht u Croon te nemien nu/
Hoe kon dit gh'schreden laes ! dat sou een Lamme deuchen/
Met snoo verraderp/een stercken Helt te krencken:
Dit noch dewyl ich weet dat gantsch myns Vaders hups
Door u syn kind'ren doots tot ons een eeuwiche crups,
Helaes ! ich selver wou en hem daer toe ghebieden/
Dat hy met myn voortrock om spysen uwe lieden/
Maer desen schalcken Boef om meer'd'ren mynen last/
Heeft hy noch grooter pijn om dees Lam aenghetast.
Dan alles schaet het niet alst u slechts mach gheluste/
De doot welkomen sal om gheven myn ruste.

David.

Wat meucht ghy spreken doch, ick heft alsoo gheboon/
De goed'ren zyn ut'saem/ wat hebt ghy meer van noon.

Mephib.
David.

Hy neemt slechts al van myn u'reed' is myn meer waerdich.
Gheschen sal u na reen/want ich u wil rechtvaerdich:
Crecht sachjes met myn voort, u Vader mynen vriende
Heest veel verdienst al lang voort u aen myn verdient:
Nu tressen myn ghelust/midts ick ben op de strande/
De Heere sy gheloofst al van myn eyghen Lande.

Barfolai.

Al over de Jordenaen ick hebbe u ghelept/
En soot u hoochtept lieft/soo is u knecht berept
Te trekken wederom nae myne Vaders Stede/
Om tooverbrengien daer myn ouderdom in vrede.
Gantsch Juda u verselt/van Isrel soo veel Lien/
Van Mannen ghy ghenoech nu dubbelt zyt versien:
Daerom beroemde Vorst ick u dees tydt verlate.

David.
Barfolai.
Chinshā,

Vaert wel myn lieve vriendt/in vrede gaet u strate.
Adieu myn lieve Soon. Binnen.
Adieu myn Vader waert/
De Goon bewaren u in ruste op der Aert.

David.

Perheuecht soo is myn hert/dewyl ick sie de palen/

Daer

Daer in myn sonckheyt ich soo dielmael heb gaen dwalen
 En ic sprech woerdt waer ich vind / en oock versecker was /
 + Vogeltgen garen woont daer het ghekippet is /
 So lustet myn die mee dat ich weer home teghen
 Deel plaetsen hier en daer dees myn bekende weghen.
 Van wat ghelypt ich hoor / wat lieffelich ghesaecht /
 Amasa haelt myn in met maechdelijcken blanch.

Amasa
met de
Reycomē
singhen.

VVY keeren nu t'saem henen
 Om weer te soecken onsen Coninc eygē :
 Daerom tijdt vvilt verleenen,
 Dat wy hem int ghemoet op wegh toeneyghem
 Dus yvert ghy, die hem lieft bly,
 Want hy u reyn beware, ;
 Midts dat sijn stryden
 Om u sijn doot niet myden,
 V te sparen.

Amasa.

Gheluck ons Conincx heyl in uwe Landen eghen :
 Daerom Jerusalems staet haer herwaerts tot u nevghen
 Met s' Lants Dochteren bly/u bidden in haer Liedt /
 Als ghy wei hoozen sult om u ghenaden siet.

Comt in ons Vorst rechtyerdich,
 Comt ons beheerst, en heerscht u eygen Landen :
 Doet ons doch soo veel waerdich,
 Op dat vrede met u mach ons bestrandē.
 Dus treckt voort mee, na uwe Stee
 Daer ghy uyt vvaert ghevluchtet,
 Oock wilt vergheyen,
 Dat wy hebben bedreyen
 Onbeduchtet.

Ons schult twy u bekennen,
 En loyen u beter ons eedt te houwen,

H 3

Op

Op dat wy moghen wennen
Tedoen ghelyc doet onsen Coninc trouwes
Want ghy die zijt, die ons bevrijt,
Om dat ons Godt u lievet :
Ooc vvaert ghesprooten
Iudaes gheslacht ghenooten
Ons gherievet.

Want Iuda gantsch tesamen
Die Iuychen dat sy u sien herwaerts comen,
En singhen met betamen,
Soo vvy Dochteren hebben voorghenomen
Die speelen heen, al in't ghemeen
Op Harpen en op Clinghen,
Om u te eeran
Wy ooc ons Lof vermeeren,
Lustich singhen.

Al of Isrel al schoone
Versteurt zijn dat wy u eerst overvoeren :
Wy zijn die by u woonen,
En d'aldernaesten aen u bloede roeren :
Ierusalem, achtet u stem,
Wy alle u Dienaeren,
Daerom treet voorder
Binnen in goeden oorder
Sonder vacren.

Sit op u Stoel des Rijcken,
Op dat de Heydens voor u moghen swyghen,
Als den Sietiers haer's gh'lijcken:
Want haer meening sy nu niet sullen cryghen,

Om

Om dat in roer, ons Lant voort-voer
 Maer nu (*Godt Lof*) verstuert,
 Dus sy vry blyven,
 Want zy niet sullen clyven
 Wel bemueret.

Hy sit weder op Zijn Stoel in zijn Heerlijcheydt.

David.

Verpihept sy gheloof/ Beheerscher aller dinghen/
 Die quade rasernij cumt weer tot stille dwinghen:
 Nu Jacob heeft gheweest in d' alderdzoesten staet/
 Om dat het gantsch gheslacht had inghenomen haet/
 Die woelden onder 't volck/sy smeten met malcander:
 Ja deenen Woeder straf/ ging stryden teghen d' ander.
 Daerom de Philisteen/ als oock den Moabyt/
 En in Sierien nie gaet over ons ghecryt.
 Sy roepen t' samen al/ ghelyck sy't garen saghen/
 De ondergang ons staet door Satans boose laghen:
 Daerom sy danissen om rontom haer Goden al
 En schelden onsen Godt met eyfelyck gheschal:
 Want van Gadt wert gheseydt/de Toovnaers sien het teeken/
 Dat Dagon deu Afgodt sijn spyt als nu wil wreken:
 Soo oock Amaleck me/elck roemt op sijn hout/
 Noem ich haer Goden valsch sijn inde Hel ghebont.
 Den ruyghen Edomij streekt me sijn hoofst te boven/
 Want t' is ons onderval/die sy al t'sam ghelooven/
 Tot in Arabien flyck/ gaet dees verbloekte spraeck/
 So binnen-Lantsche Erych is eygen 's Lants rabzaeck/
 Dat nu verkeeren wil/ soo haest sy hooren kinchen
 Ge ras gheswinte Faem haer wanig sal doen kinchen.
 Hierom so sy gheloof den rechten waren Godt/
 Dus Isrel prysen wilt u Hryl gen Sebaot:
 Van Juda peder moet met Levi hem groot maecken/
 Soo dat ons Lof gheschal sal voorz sijn Throne raecken:
 Want altsaem ist verblypt om dees ghewenschte vze/
 Dat elck weer blyven mach stil in sijn enghen stee:
 Daerom ick eendracht hoop sal't Jacob soo vereenen/
 Dat tyt nu nimmer weer sal comen haet verleenein/
 Op dat den Tempel dan van peder wort betreken
 En onder 't Isrel gantsch ons Hryl gheloost alleen:
 Als dan so han u sinecht met allen pver dichten
 Lof-sanghen tot u eer/ om mijn quel te verlichten.
 Maer lac! dit soo is/en altijt blyven sal
 De zonde ons aencleest, hooghmoet comt voor den val. *Bitter*

GERBRANT SMIT. *Volght de Denuit.*

B E S L V Y T.

D Je't Spel ghelesen heest/daer nemet wel op acht/
D En sien wat onverstant al heest te weegh ghebracht :
Dus t selfs ghedencken wildt/ en steeds ghedachtich houmen
Aen uwen wooten Prins, u vast gheswooren trouwe/
Soo sal't u niet vergaen/ ghelyck het die vergingh
Door knaging syng ghemoet/ hem selver hy verhingh/
Maer ghy sulc blvven staegh/ als die die trouwiche bleven/
En costen niet vergaen/ soo ghy vint voorgeschreven :
Dus houdet uwen trouw aen dien/wiens Lof soo groot
Men noch vertellen sal wel dyrst Jaer na zijn doodt/
Dus eeret uwen Heldt/ staet voor den Prins Oranjen,
Doornwien's beroemde cracht moet bryggen t' huyse van Spanje
Want sijn verspreide deught den David volghet na/
Daer om ons Godt noch sal behoeden hem voor scha/
Mits hy in dese tydt bedeckt heeft veel vanden/
Maerdie die't al vermach/ bewaert hem voor haer handen :
Bewaert hem voor haer wensch; Bewaert hem voor die gheen
Die dichtwils segghen ja/maer meenen valschijsk neen:
Dus Ghy die zyt alleen het Hooft van onse Kercke/
Wilt door desen Heldt u Lidtmaten versterken:
En Ghy voor wien het als een s worden moet vergaert/
D Cudde door Nassauw in eenicheyt bewaert.

Volcht de Deucht.

a 4414